İNSEL

MEHMET RAUF

Bir Zambak Hikâyesi

MEHMET RAUF

Bir Zambak Hikâyesi

Edebiyat tarihimizde, sadece 'ilk' olma özelliğini taşımakla kalmayıp aynı zamanda ana tema ve kurgusal motif bağlamında çığır açmış olan bir eser: *Bir Zambak Hikâyesi.*

Tüm ahlaki tabuları bir çırpıda yerle bir eden bu eser, sırf bu niteliği nedeniyle günümüze kadar 'el sürülmekten kaçınılması gereken' bir yapıt olarak kalmış, maalesef çağdaş okuyucularla ulaşamamıştı. 'Adı var, kendi yok,' içinde ne yazılmış olduğu pek de bilinmeyen Mehmet Rauf'un bu önemli eserini Osmanlıca orijinal metniyle birlikte okuyucuyla buluşturuyoruz.

Edebiyat tarihimizin ilk erotik yapıtlarından olan *Bir Zambak Hikâyesi* bir nefeste okunacak türden...

ISBN 978-975-570-362-6

BİR ZAMBAK HİKAYESİ*

MEHMET RAUF Servet-i Fünun romancıları arasında önemli bir yere sahiptir. Soğukçeşme Askeri Rüştiyesi ve Bahriye Mektebi'ni bitirdikten sonra deniz subayı olarak Girit ve Almanya'ya gönderildi. Yurda dönüşünde elçilik gemilerinin irtibat subayı olarak görev aldı. Ancak 1908'de subaylıktan ayrılarak yaşamını yazarlık ve yayıncılıkla kazanmaya başladı.

Mehmet Rauf henüz 16 yaşındayken ilk hikayesi 'Düşkün'ü İzmir'e, Halit Ziya'ya gönderdi. Halit Ziya da bu hikayeyi Hizmet adlı gazetede yayınladı. Mektep ve Servet-i Fünun dergilerinde de yazıları çıkan Mehmet Rauf, edebiyatta batılı anlayışı benimseyen 'Edebiyat-ı Cedide' akımının içinde yer aldı.

Hikayelerinde toplumsal sorunlardan çok bireysel sorunlara yönelen, bu nedenle de psikolojik çözümlemeler yapan yazar, asıl ününü Türk edebiyatında ilk psikolojik roman olarak adlandırılan 'Eylül'le kazandı.

Romantizm akımından ve Halit Ziya Uşaklıgil ile Paul Bourget'ten etkilenen Mehmet Rauf, eserlerinin çoğunda aşk ve kadın konusunu ele almış, dilde son derece yalın ve anlaşılır olmaya dikkat etmiştir. Hikaye ve romanlarının yanı sıra evlilik içi ve evlilik dışı kadın-erkek ilişkilerini anlatan oyunları da bulunan yazar, Cumhuriyet'in ilk yıllarında kadın dergileri de çıkarmıştır. Son yıllarını yoksulluk içinde geçiren Mehmet Rauf, 23 Aralık 1931 yılında, İstanbul'da yaşamını yitirmiştir.

Eserleri: Eylül (1901), Ferda-yı Garam (1913- Aşkın Yarını), Karanfil ve Yasemin (1924), Genç Kız Kalbi (1925), Böğürtlen (1926), Define (1927), Son Yıldız (1927), Ceriha (Yara-1927), Kan Damlası (1928), Halas (1929), İntizar (Cançekişme - 1909), Aşıkane (1909), Son Emel (1913), Hanımlar Arasında (1914), Aşk Kadını (1923), Eski Aşk Geceleri (1924)

Oyunları: Ferdi ve Şürekası (1909), Pençe (1909), Cidal (Kavga -1911), Sansar (1920)

*SEL YAYINCILIK
Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel.: (212) 516 96 85 Faks: (212) 516 97 26

http://www.selyayincilik.com
E-mail: posta@selyayincilik.com

ISBN 978-975-570-362-6

*SEL YAYINCILIK: 356
Cinsel Kitaplar: 01

BİR ZAMBAK HİKAYESİ

Mehmet Rauf

Yayına Hazırlayan: S. Emrah Arlıhan
Dizi Yönetmeni: Ahu Sıla Bayer

Birinci Baskı: Mayıs 2008

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası
Litros Yolu, Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203 Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Mehmet Rauf

Bir Zambak Hikayesi

Başlamadan Evvel

Size, okunması hiçbir edebiyat eserinin veremeyeceği kadar zevk verecek bir hikaye yazmak istiyorum; bir hikaye ki, okurken son derece etkileneceksiniz. Ruhunuzu, başlar başlamaz derin bir zevk ve lezzetle ele geçirerek son satırına kadar heyecanlar, kalp çarpıntıları hatta evet, hatta kasılmalar içinde bırakacak açık saçık bir hikayecik...

Okurların her rast geldikleri gazetede kabine, meclis-i mebusan, İttihad ve Terakkiye dair bitmez tükenmez yazılar görerek ruhuna bunları okumaktan derin bir gına gelmiş olduğu, ediplerimizin kimisi eline geçirdiği mevki, kimisi tesis ettiği gazete için, kimisi ise kelime haznelerinin son katresini de boşaltmış olduğundan sükut ederek bizi lezzetle okunacak güzel eserlerden mahrum ettikleri şu mevsimde, neredeyse işe yaramaz hale gelmiş dimağlar için ferahlatıcı ve insanı kendinden geçirecek kadar haz verecek böyle bir esere ihtiyaç muhakkaktır. İşte ben bu ihtiyacı hissettiğim için bu eseri yazmaya cesaret ettim...

Müsaadenizle bu ihtiyacı o kadar meşru, o kadar yerinde ve zorlayıcı buluyorum ki, bunun önünde başka hiçbir kuvvet hükmünü geçiremez. Evet, ahlak ve adap denilen ve yalnız herkese karşı kullanılıp zorla hükmetmek için icat edilmiş olduğunda şüphe olmayan uydurma düzme bütün şeyler, bu insanlık doğasının tartışılmaz ihtiyacı karşısında boyun eğmeye mecburdurlar...

İşte bunun içindir ki, ahlak fanatiklerinin çıkışmalarını adi bir riyakarlık addetmeye daha meyilliyim. Çünkü bütün bu adamlar kendi özel hayatlarında, herkesin içinde aleyhinde bulundukları şeylerin en rezilini gerçekleştirmekten uzak değildirler...

Büyükannelerimizin tabirince "Yarın ahrette," Cenabıhak tarafından bize "Dünyada ne yaptınız?" diye bir sual gelse ne cevap verebilirler? Tabii birçoklarımız "Çalıştım, yedim, içtim ve uyudum!" sözlerinden başka bir şey söyleyemez. O zaman halkın bu adamlara "Vah vah! Yazık etmişsin; Beyhude yaşamışsın!" diyeceğine şüphe olmasın. Kim ki "Sevdim ve sevildim!" diyebilirse işte o tebrik edilmeye şayandır. Çünkü ancak o adam hayatı hakkıyla anlamış, niçin dünyaya geldiğini takdir ederek yalnız o yaşamıştır!

İşte bu kitabı bütün böyle adamlar için yazdığımı itiraf ederim. Yoksa ne genç kızlara, ne aile valideleri, ne de kadınlar kadar namus paranoyasına ve fanatikliğine sahip olanlar için yazdım. Ve onlara şimdiden haber verir ve tavsiye ederim ki, şayet yanlışlıkla bu kitap ellerine geçerse, sakın okumasınlar... Ve şurası da bilinmelidir ki, bu ön açıklamalara rağmen okuyacak kadar merak delisi olanların şikayete de hakkı olamaz.

Napolyon'un "Dünya bir yuvarlak üzerinde döner," dediği ve bu diğer parayı kastettiği meşhurdur; halbuki, bu kadar mühim bir meselede fahiş bir hataya müsaade olunamaz. Evet; şüphesiz dünya bir yuvarlaktır; fakat Napolyon'un iddia ettiği gibi diğer bir yuvarlak üzerinde değil, ancak bir delik üzerinde döner ki, bu delik de evrende yaşamın var oluşuna sebep addedilmeye şayan şey, yani kadınların en karşı konulmaz ve lezzetli olan alet-i şehvetleri olan bu emsalsiz, latif çiçektir.

Evet, şüphesiz bu aletin en çok benzediği şey çiçektir. Onun da tıpkı çiçekler gibi dikenleri ve yaprakları vardır, onun da tıpkı çiçekler gibi kokusu ve hatta erbabınca hiçbir

çiçeğin kokusuna feda olunamayacak leziz ve kendinden geçirtici kışkırtıcı bir kokusu vardır. Ve şüphe yoktur ki doğu ve batıda, Hint'te ve Çin'de ve hatta paranın ne olduğundan haberdar olmayan Afrika'nın vahşi kabilelerinde bile dünyada hayatın yegane sebebi olarak görülen şey, bu çiçek, kadınların bu şehvet çiçeği, yani bu yumuşak olduğu kadar zevkli delikleridir...

Şüphe mi ediyorsun nankör! O delik olmasaydı bugün ne sen, ne ben bu dünyada var olacaktık; o olmasaydı dünyada hiçbir şey olmayacaktı; hatta dünya olmayacaktı; hiç, hiçbir şey; ne çalışmak, ne gelişim, ne medeniyet, hatta ne de hayat olacaktı...

Bir çiçek ki, hayat ve kainat onunla vücut bulmuş, onunla varlığını sürdürebiliyor; ve onunla sürdürebilecektir başka hangi kuvvet mutlaka vardır ki, bu kadar mühim bir şekilde geçmişe ve geleceğe ait ve güncel olabilsin? Alemde hayatın var olabilmesini sağladığı açık ortada olan muhteşem kuvvetin huzurunda, aciz ve zebun kalmayan bir fert görülmüş müdür? Krallarla çöpçüleri birbirine denk getiren bu yegane kuvvet, verdiği zevkle vücutlarımızı kendinden geçiren bu çiçekten başka bir şeyden mi doğar?

O halde linç mesesini yahut nazırların seyahatini ele alan miskin yazarları haklı olarak küçümseyerek, hiçbirisinin benim kadar mühim ve daima güncelliğini koruyan bir konudan bahsetmeye cesaret edemediklerini ilan etmek gerekmez mi!

Bir Zambak Hikayesi

Bilmem herkes de benim gibi midir? Hoşuma giden bir kadın görür görmez ufak bir hayal gücüyle onun vücudunu çıplak olarak gözümün önüne getirebilirim. Ve bu güzel manzara karşısında bu vücudun en fazla göz okşayan, en kışkırtıcı bölümlerini büyük bir zevk ve şehvetle saatlerce seyretmeye dalarım. Bilhassa gözümde olanca haşmet ve saltanatıyla durup durmakta olan noktalar, gümüş gibi göğüslerin yuvarlaklığı, kalçalarının adamı baştan çıkaran kıvrımları ve, ah, titremeden yazamıyorum, o güzelim kadınlık çiçeğidir. Bu çiçeğin hayali bile olsun karşısından, bakışlara şenlik veren masumane şekli kadar seyrine doyulmaz başka bir şey var mıdır? Hele hele, üstünü muhteşem bir taç gibi, renkli ve yumuşacık tüyler süslemiş olursa...

Bazen, bu hayali görüntünün o kadar esiri olurum ki, hemen ağzımın altında okşanmaya hazır bulunuyormuş ve gerçekten onun şehvetengiz kokusunu içe çekip soluman mümkünmüş gibi vücudumda sevişmek için bir acelecilik hissederim. Fakat heyhat, bu güzeller güzeli hayallere asıl muhtaç olduğum bu saniyede, ondan mahrum olduğumu, gerçekmişçesine zevk verirken bu saadetin bir hayalden başka bir şey olmadığını, ve benim yerime bu dilberin vücudunun bu saadetleri başka bir adama bahşedip sunmaya mahkum olduğunu düşünürüm; ve ikimizin de bu sebepten dolayı mahrum kaldığımız semavi zevkler için derin bir matem tutarım...

İşte onu da böyle şehvetengiz hayallerle gözümün önüne getirmiş, fakat kendisini giyim şekli ve alçakgönüllü tavırlarıyla o kadar şuh, o kadar çıldırtıcı bulmuştum ki, tekrar tesadüf ihtimalini aramıştım. Bizim hayatımızda kadınlara en çok nerede rast gelinir? Ya vapurlarda, ya Köprü'de, ya şimendiferlerde değil mi? Bu genç, şuh-ü dilber hanıma ilk olarak Haydarpaşa vapurundan çıkarken rast gelmiştim. Ah bilseniz, o şimendiferin taşıdığı kadın vücutları içinde o kadar nefis, o kadar debdebeleri vardır ki, benim gibi hayatını aşk ü şehvete hasr ve vakfetmiş, hüsn-ü letafete meftun erkekler için cennetleri bahşeden bir aşk sarhoşluğu verebilirler...

Ben genellikle, önüme çıkan köşklere bakarken bu pencerelerin arkasında hayat sürmekte olan güzel ve müstesna kadın vücutlarını düşünür ve onların bizden ve bizim kendilerinden uzak geçirdiğimiz hayatımıza ne kadar üzülürüm... İşte bahsetmek istediğim bu genç hanıma ilkin Haydarpaşa vapurunda rast gelmiş ve hayallerimde arzuladığım kadınla uyuşan görüntüsüyle bende şiddetli bir arzu peyda olduğunu hissetmiştim. Ve bir kadın hakkında bende bu kadar şiddetli bir arzu peyda oldu mu, o kadın için artık selamet imkanı kalmamış demektir. Diyebilirim ki bütün İstanbul'da, kadınları benim kadar ateşler içinde yanarak arzulayan, ve arzuladığı kadını elde edebilmek için benim gibi hayatını hiç tereddütsüz ortaya koyacak kadar ileri gidecek başka bir adam bulunamaz. Ve takibim o kadar hünerli, o kadar ısrarlıdır, tedbirlerim o kadar iyi hesaplanmış, o kadar ustacadır ki, bir kere takibe karar verdiğim kadın için elimden kurtulmak mümkün değildir. Neler, ne çareler bulurum, ne vasıtalar kullanırım, bilinse...

İşte bu hanımın ikametgahını öğrenir öğrenmez, ilkin arzumdan kendisini haberdar etmek için bir mektup yazdım; bizim hayatımızda mektupsuz aşk ilişkileri kurma olasılığı yoktur. Diyebilirim ki mektup, bizim hayatımızda Avrupa'da kişilerin birbirleriyle tanışma yolu olan resmî takdim gibidir! Burada mademki bizi birbirimize tanıştıracak bir kişi ve böyle bir usül olmaması nedeniyle yararlanabilmeksizin, hemen bir mek-

tupla tutkularını ortaya koymak lazım gelir. Şu farkla ki, Avrupa'da bir kadına takdim edilerek tanışıklık sağlanabilir de, yine haftalarca hatta aylarca dudaklardan aşka dair tek bir söz etmek mümkün olamaz. Fakat bizim hayatımız gereğince bir kadının bir erkeğe cevabının, "Ben seninim, ne istersen yap!" olmasından başka bir şey değildir. Şu fırsatla söyleyeyim ki, zaten karşı karşıya konuşan bir güzel erkekle bir genç ve güzel kadının aşktan ve şehvetten başka bir söz konuşmalarını sahtekarlık addederim. Çünkü erkek, şüphe yoktur ki kendi kendine, "Ah şu nefis vücudu kollarımın arasına, şu çiçek memeleri ağzıma alsam... Şu elmas gibi vücudun zevk ve şehvetini kana kana emip, içime sindirebilsem!" diye düşünürken, kadın da kendi kendine, "Ah senin kollarının arasında sıkılmaktan, hırpalanmaktan, şu bıyıkların süslediği o güzel ağızla emilmekten, öpülmekten ne kadar hoşlanırım!" şeklinde hayallerle meşgul olmazlar mı? Yazık ki insanların sersemliği, canavarlığı bu eşi benzeri bulunmaz mutluluğu hayal hükmüne, yahut bereket versin ki, ancak üstesinden gelinebilmesi çok zor olan bir uğraş haline getiriyor. Şüphesiz kalpte bu ateşler yanarken, bir genç erkekle bir güzel kadının dışardan bakıldığında sakin görünmeye çalışarak siyasetten, dünyanın dereleri ve tepelerinden konuşmaya mecbur kalmaları insanlar için ne büyük bir azaptır!

Elhamdülillah biz bu azaptan ârîyiz. Çünkü huzuruna girebileceğimiz kadınlar ya akrabamızdır; yahut girdimiz anda aşk ve şehvete giden bir yol vardır...

Elhasıl kısa keseyim ve hikayeme geri döneyim. Arzu ve ihtiraslarımla dolu bir mektup gönderdim; cevap yok! İkinci mektubu gönderdim; yine cevap yok! Üçüncü mektubu gönderdim; bu mektup son derece emrivaki bir tonda, tatlı sert bir üslup ile yazılmıştı. Ve en sonundaki iki üç satırında bir buluşma yeri belirlenmişti. Ama böyle, bir hanımın daha başlangıçta ürküp kaçmasına neden olacak şekilde, daha ilk ağızda görüşmek üzere değil; fakat mesela filan yerden falan saatte geçer ise ümitlerime sarılmaya devam etmeme yol vererek beni çok sevindireceğini beyan eder bir yolda.

Belirlemiş olduğum randevuya kalbim çarpa çarpa giderken görseydiniz, bana acırdınız. Çünkü nihayette vücudunun güzelliğiyle beni o kadar hırslandırmış olan bir kadından mahrum kalmak ihtimali pek yüksekti. Bu, son tecrübe idi. Zira üç mektuba, hem yalnız benim yazabileceğim kadar ateşli ve etkileyici mektuba cevap vermeyen ve üçüncü mektupta rica edilen böyle bir hareketten çekinecek olan bir kadından bir şey alınamayacağı muhakkaktı. Ve bir haftadan beri beni o kadar meşgul etmiş, o kadar arzulandırmış olan bu taze ve güzel hanım vücudunun matemini tutmaya şimdiden hazırlanıyordum. Fakat, vakit büyük bir heyecanla beklenerek gelip de geçmek üzere iken, karşıdan beliren bir arabada kendisini tanıdığım zaman nasıl mesut olup kalp çarpıntıları içinde kaldığımı tarif etmek mümkün değildir. Demek, demek ki artık her şey yoluna girmişti... Oh, demek artık önümde bihar-ı aşk ü garam* açılacaktı...

Fakat ilk denemede ben yalnız onu görmekle yetinmeyi göze aldırmış iken, gayet tenha olan bu yerde araba önümden geçerken, hanımın çantasını açıp bir kağıt çıkardığını görünce tekrar mest ve bahtiyar olarak iki adım attım. Arabacıya göstermeyerek mektubu arabanın arkasından başının üstüne kadar kaldırdı. Hemen harekete geçtim. Gülümseyen bir ifadeyle uzanarak mektubu elime teslim etti. Ah yarabbi, bu ne kadar nefis, ne kadar eşi benzeri bulunmaz bir güzellik idi!..

Araba uzaklaştı. Mektup beyaz keten kağıttan uzunca bir zarf içinde idi; hemen açtım. Ve içinden yayılan o nefis kokunun sarhoşluğuyla mest olarak kağıdı çıkardım ve okudum:

"Beyefendi, sizi şu mektubumla hayal kırıklığına uğratmış olduğum için üzgünüm.; hakkımda gösterdiğiniz ilgi ve alakaya çok minnettar olmakla beraber, aramızda hiçbir ilişkinin ihtimali dahi olmadığını beyan ederim; çünkü erkekleri o kadar itici ve tiksinç buluyorum ki, sizin gibi müstesnalarını bile kabul edemem. Affınızı şu gösterdiğim samimiyet ile kazanacağıma eminim.

Veda ve hürmet"

* bihar-ı aşk-ü garam: Tutkusuyla yeri göğü sarsan aşk enginleri...

Umulmadık bir anda başına şiddetli bir gürz yiyen adamın hali, benim şu andaki halimden bin kere daha iyiydi; o kadar sersemlemiştim ki gözlerim kararmış, başım dönmeye başlamış, tekrar tekrar okuduğum mektubun her cümlesi, her kelimesi gözümün önünde raks etmekteydi. Tamam işi kıvamına getirdim derken, birden bu kadar tutkunu olduğum nefaset-i letafetten bütün bütün ve tamamıyla mahrum kaldığımı görmek beni o kadar mahvetmişti ki, zebun ve harap bir haldeydim.

Bu halde, bozguna uğramış bir şekilde yola düzüldüm. *'Erkeklerden o kadar nefret ediyorum ki,'* diyordu, *'sizin gibi müstesnalarını bile...'*. Erkeklerden bu kadar nefret edişin sebebi ne olabilirdi? O zaman kafamda bir şimşek çaktı. Demek, demek bu kadar latif ve dilber vücutlu bu hanım da *onlardan* biri idi, öyle mi? Katı bir şekilde reddedilen bu aşkımın mümkün değil bir daha kabul edilmeyeceğini düşünerek, bu dişi bedenden alınması mümkün olan zevkin yitip gitmesinden dolayı özlemle ah çekiyordum.

Bu yasın etkisiyle bu gece bekar odama gidip kendi kendime, elemlerime ruhumu teslim etmeye cesaret edemeyerek dostlarımdan birine misafirliğe gittim. Saat on bir buçuk var idi. Kapıyı çaldım; karşıma dostumun akrabalarından olan bir genç kız çıktı. Ve birden vücudumu ışığıyla dinçleştiren bu genç ve güzel kız bedeninin sihri ile büyülenmiş halde içeri girdim. Dostum henüz işyerinden gelmemiş idi. Bu genç kız bir çok sene evvel verem illetine yakalanarak ölen validesinden sonra pederinin de ansızın vefatıyla bütün bütün öksüz kalmış ve bu kahredici zorunluluk nedeni ile en yakın akrabalarından olan dostumun evine sığınmaya mecbur kalmıştı. Kendisini çocukluğundan beri tanıdığım için, on gün evvel aynı dostumun evinde bir daha kaldığım vakit benden kaçırmaya lüzum görmemişlerdi. Zavallı kıza hizmetçilik ettirdiklerinden belki de bu harekete cevaz vermişlerdi. Fakat bu kızın incecik bedeni üzerinde o kadar güzel ve şuh bir çehresi var idi ki, sapının üzerinde el

değmemiş güzelliğiyle, ihtişamla sallanan bir zambakta bile belki bu letafet bulunamaz. Sonra, bu masumluğundan şüphe olmayan kızın bakışları o kadar vaatkar ve pür-heves idi ki, bir hafta önceki ziyaretimde ruhumu derin bir şehvet ve ihtiras sadmesiyle sarsmıştı. Sonra, üstündeki bluzun göğsünde, memelerinin hizasına denk gelen ciheti o kadar dikkat ve tahrik edici kıvrımlara sahip, o kadar güzel çiçeksi bir resim çiziyordu ki; yürürken, büyük iki krizantem şekliyle göğsünü sarıp sarmalamış olan iki inci meme o kadar akılları baştan çıkarırcasına deviniyordu ki, bir anda bu taze, dipdiri zambak vücudun akılları baştan alıcı sarhoşluğuyla susamış, bu gonca dudakların davetkar renk ve buhuruyla divane, bütün varlığım, bu dipdiri ve ihtirasla dolu bedenin hakimi olmak fırtınalarının şimşek ve gök gürüldeyişlerine tutulmuş olduğu halde yalnız uzaktan, uzun ve anlamlı bakışlarla bakışarak ayrılmıştık...

Bugün, o elem verici hezimetin ruhuma verdiği mahrumiyet acısıyla kıvranır iken karşıma yine o zambak, güzelliği ile çıkıp o vaatkâr ve davetkar bakışlarıyla bakmaya başlayınca başka bir kadının verdiği intikam hissini diğerinden çıkarmak arzusuna mağlup oldum; beni odada yalnız bırakıp dışarı çıktığı zaman şüphesiz el değmemiş olan bu kız bedeninin ruhundaki aşk gereksinimi ve vücudunun ihtirası ile ne zorlu mücadeleler verdiğini ve bu davetkar ve vaatkar bakışların mücadelelerin zorluklarından şikayetten başka bir şey olmadığından, ilk davete olanca hevesiyle atılacağını düşünüyordum. Gece sabahlara kadar şüphesiz hiçbir vakit mümkün olmayacak hallerle sarmaş dolaş olmaktan bitkin ve ezgin kaldığını düşünerek bin kararsızlık içinde, şu on beş yaşındaki genç kızı baştan çıkarmanın doğru olup olmayacağında tereddüt ediyordum. Derken kahve getirdi. Ben fincanı aldığım zaman öksüzlüğün vermiş olduğu eziklikle sobanın yanında ayakta durmaya başladı. Oturmasını rica ettim; alışmamış olduğu böyle nazik davranışa son derece minnettar olduğunu gösterir derin ve şaşkın bir bakışla baktı. Ah, bu kız o kadar hoşuma gidiyordu ki, tereddütüm tekrar eder gibiydi, bu kararsızlık içinde kahvemi içip de

verdiğim kararın heyecanıyla beni deli eden, bütün kainatı çılgıncasına bir raks içinde sallayan hayallerle harap olarak boş fincanı gösterdiğim zaman elim titriyor, vücudum sarsılıyordu.

Fincanı uzattım; iki adım attı ve o yine har zamanki manalı bakışıyla ruhumun derinliklerine bakarak fincanı almak için elini uzattığı zaman, gözlerim kararmış olduğu halde ellerini tuttum ve kendime çekerek dudaklarımı yanaklarına dokundurmak istedim. Fakat kazara elimin temas ettiği memesi o kadar sert ve esnek bir şekilde elimi itti ki hayret ettim. Yalnız bu temasla bütün vücudum sarsılmıştı. Dünyada öyle kadınlar vardır ki tabiattan, kendilerine dokunulur dokunulmaz karşısındakini şehvet içinde bırakarak tahrik etme sihir ve kuvvetini almışlardır. Bunun üzerine kendisini iyice çekerek saçlarından ve gözlerinden öpmeye başlamıştım. O kadar ateşli ve diri olan bu genç kız vücudunun dokunuşuyla o kadar heyecanlanmış, o kadar titriyordum ki her şeyi unutarak kendini minderin üzerine atınca her şeyi yapabilirdim; o ise ilkin şaşırmış bir halde iken sonra derin bir memnuniyetle bana baktı. Dünyaya gelişinin sebebini anlamış gibiydi. Memesinin ucunu okşayan ellerimin altında bunların dikildiğini, gözlerinin derhal siyah bir halka ile çevrildiğini, dudaklarının titrediğini fark etmiştim. Saçından sonra, bir elimle belinden tutup kendime doğru çekerek dudaklarını öpmek istedim; ve onun şuh bir masumiyetle uzanan dudaklarını dudaklarımla öperken dilimle bunları aralayarak dilini buldum. Bir saniye, gonca güzelliğindeki bu mini mini dili zevkle emdim... Sonra gözlerinin baygınlığından, yeteri kadar aklını çelmiş olduğumdan emin olarak, "Bu gece, olmaz mı meleğim!" dedim ve bıraktım. Başını sallayarak çıktı gitti...

Gece dostum "Allah rahatlık versin!" diye yatak odamda yalnız bırakıncaya kadar neler çektiğimin düşünülebilmesi zordur. Bir taraftan bu zambak vücudu düşünüyor, gece ta sabaha dek bu genç ve taptaze on beş yaşındaki vücudun vereceği zevki hayal ederek şimdiden kendimden geçiyordum. Odamda yalnız kaldığım zaman herkesin çekilip uyumasını beklemem

gerekti. Saat beşe kadar ancak sabredebildim. Beşe gelip de evin her tarafında sessizlik çökünce kapıyı araladım; onun karşıda, köşede duran bir sandalyede oturmakta olduğunu gördüm. Beni görünce ayağa kalktı. İşaretimle geldi ve onu odama alarak kapıyı kilitleyince, beline sarılarak getirdim kanepeye oturttum. O zaman konuşmaya başladık. O bana öksüzlük içinde geçen sefil hayatını anlatıyordu. Bu evde çektiği kahırları, zalim ve kötü yürekli olan evin hanımlarından yediği dayakları anlatarak bu azaplardan kurtulmaktan başka bir emeli bulunmadığını bildiriyordu. O bana küçüklüğünden bahsederken ben akşam üstü elimi o kadar şiddetle itmiş olan memelerin güzelim yuvarlaklığını süzerek kendisini o kadar küçük bulamıyordum. Fakat o bunları anlatırken birden aklıma o kadar güzel bir plan geldi ki, bu güzel vücutla bir gece yerine sürekli zevklenmek bana daha mümkün ve kolay göründü. O bütün kurtuluş umutlarını benim lütuflarıma, benim yardımlarıma bağladığını söylerken, ellerini uzatarak imdat ister gibi bir vaziyet almıştı. Bir hareket ettim; bu eller boynuma dolanmış oldu. Büyük bir merhametle: "Ne demek, sana bu kadar kötü muameleleri reva gören bu adamların yanında bir gün daha durmak olmaz." dedim. Teşekkür ederek bütün bütün boynuma sarıldı. O zaman dudaklarımı uzattım, taze ve ıslak dudaklarını benim kuru dudaklarımın üstüne dokundurdu. Elimle başını arkasından tutarak dudaklarımı birkaç saniye dudaklarına temas ettirdim. Ve dilimin ucuyla, akşamki zevki hatırlayarak, tekrar dişlerini ve dilini okşadım. Gözlerini yumdu, baygın baygın başını arkaya devirerek, titrek ve derin bir sesle:

- Oh, ne tatlı!... dedi.

- O kadar tatlı mı? dedim.

Gözleriyle onayladı. Sonra:

- Lakin yalnız sizin buseleriniz bu kadar tatlı! Herkes de böyle mi öper acaba?

- Birbirini sevenler böyle öpüşürler...

- Demek siz beni seviyorsunuz?

- İstediğim kadar sevmiyorsam da sevmek üzereyim.

- Ben de... Bilseniz, siz benim daima hoşuma giderdiniz... kendimi bildim bileli hoşlanarak baktığım beylerden biri idiniz.

- Oh, ne kadar memnunum.

- Ay, insan birbirini sevince ne yapar?

- Şimdi öpüştüğümüz gibi öpüşürler...

- Ay, bu kadarcık mı?

- Evet.

- Bu tuhaf... Bana başka arzular hissediyorum gibi gelir idi. Sanki bu buse ne kadar iyi olursa olsun aşkın başlangıcı gibi bir şey...

- Ne hissederdiniz?

- Tarifi mümkün değil ki... Bütün vücudumda bir keyif, bazen rüyalarımda hissettiğim bir saadet...

- Ay, uyandığınız vakit ne hissederdiniz?

- Bütün vücudum hurdahaş kalırdı.

- Ay, bunu yalnız rüyanızda mı hissederdiniz?

- Yok, şimdi siz öperken de hissettim.

- Demek sizi öpen ilk erkek benim.

- Evet, babam da öperdi ama o başka türlü idi.

- Demek bakiresiniz.

- Bakire ne demek?

Bunu öyle bir ses ile söyledi ki, şüphe etmek mümkün değildi. Kendini bana bu kadar tümüyle terk ve teslim eden bu masumiyete acıdım. Daha doğrusu saygı duydum. Bana öyle geldi ki, sahip olduğunu bilmediği bu tabiat hazinesini bir hırsız gibi kendisinden almak bir cinayet olacaktı. O zaman kendisine yapılması gerekenleri söyledim; yarın sabah erkenden hiçbir şey almaya lüzum görmeksizin, doğru benim evime gelmesini tembih ettim, evimi tarif ettim. Ve onu tekrar öperek gidip yatıp uyuyarak rahat etmesini ve bundan sonra ben hayatta bulundukça bir şeyden ve kimseden korkmamasını, kendisini daima herkese ve her şeye karşı koruyacağımı anlattım.

Çekildi gitti. Ve o kim bilir ara sıra hissettiği yabansı heyecanların en şiddetlisini hissettiği bu adamın kollarının arasından çıkıp giderek belki rahat uykuya daldığı halde şu fırsatın

hayatıma getireceği değişiklikleri düşünerek ben geç vakte kadar bir türlü uyuyamadım. Şüphesiz okurlarım niçin bu saadetten bu geceden itibaren faydalanmayı ertelemiş olduğumu anlamışlardır. Fakat kazara bir hanım şu satırları okuyup da bunu merak ederse, erkekleri ve bu işlerin inceliklerini çok iyi bilmediğinden ona bu mesele hakkında gereken bilgiyi vermeyi bir vazife bilirim.

Şüphesiz, beni bu zevkten alıkoyan şey arzusuzluk değildi. Gelgelelim bu kızcağız henüz on beş yaşında bir çocuk, kendini verdiğini bilmeksizin ona sahip olmak hakiki bir cinayet addedilecek kadar masum bir kız idi. Ve sonra lütfen bilinsin ki ben aşkın bütün inceliklerini, en nazik zevklerini, ve zevkin en ince şehvetlerini ayrı ayrı tatmak isteyen bir adamım. Ve masumiyet öyle bir çiçektir ki, saksısında mümkün olduğu kadar fazla bırakmak ve koparılırsa bile yaprak yaprak koparmak lazımdır, bir gonca bazen açabilmek için bir hafta zamana ihtiyaç duyar.

Öbür sabah erkenden kalktım ve sokağa çıktım, doğru evime gittim. Bu bekar evinde bir hizmetçi kadın ile beraber otururdum. Bu Moda'nın bir köşesinde, medeniyet sahibi bir adam tarafından banyolarına varıncaya kadar her türlü konforla donatılarak yapılmış bir evcikti. Öğle yemeğinin iki kişilik olmasını söyledim. Banyoyu hazırlattım. Saat dörde yakın gözlerim yolda kalmıştı ki, köşeden çarşaflı bir kadının boy gösterip telaşlı bir yürüyüşle eve yöneldiğini gördüm. Hemen kapıya koştum, açtım. Onu, kollarımı açarak karşıladım. Kendini kollarıma teslim etti. Tuttuğum gibi doğru odama götürdüm. Tir tir titriyordu. Peçesini, sonra çarşafını elimle çıkardım. O bana telaşlı telaşlı nasıl korkarak kaçtığını, yolda yalnız gelirken nasıl korkular geçirdiğini anlatıyordu. Nihayet sözünü bitirdiği vakit, kendisi için banyoyu hazırlattığımı, isterse girip yıkanabileceğini söyledim. Ellerini çırparak, "Ne kadar severim!" diye sevindi. O zaman tekrar kolundan tutarak yatak odasına götürdüm. Yatak odasından bir kapı ile küçük bir soyunma odasına geçilirdi ki banyo da bu odanın köşesinde idi. Elimle yaktığım soba-

dan yayılan ısı burasını gayet hoş bir şekilde ısıtmış idi. Ve bu zarif kızın vücuduna bakarak bu bekar evinin yatak odasında böyle bir hayalin gerçeğe dönüşmesini büyük bir mutluluk saydım.

Onu, odada bir kanepeye oturtarak elimle birer birer soymak istedim, fakat onun gerek masumiyetinden, gerek çamaşırlarından dolayı sıkıldığını görünce, bu sevilen ve bize saadet veren kadını kendi elimizle soymak mutluluğunu başka bir güne erteleyerek çekildim. Banyonun hazırlığıyla meşgul oldum. Suyun içine yarım şişe kolonya döktüm, bulandırdım. Banyonun yanına bir sandalyeye bir batist-penyuar* ile birkaç havlu bıraktım. Ve onu yalnız bırakıp çıkarken "İşte, orada istediğin kadar sabun ve sünger var. İstediğin gibi yıkan. Ben gideyim; çıktığın zaman gerekecek olan eşyaları hazırlayayım ve odayı biraz daha ısıtayım ki, çıkınca üşümeyesin..." dedim. Yalnız bıraktım; yatak odasında sobanın başına bir koltuk ve beyaz kaşmirden bir robdöşambır hazırladım, koltuğun önüne iki terlik koydum.

Bir çeyrek sonra küçük hanım soyunma odasından heyecanlı ve tüm güzelliğiyle çıkarak küçük adımcıklarıyla geldi, ateşin yanına oturdu. "Oh, ne güzel... Ne rahat..." diye söylenerek güzel dişlerini dünyanın en tatlı ve müteşekkir tebessümü ile bana gösterdi. Penyuvarın bazı kısımları nemli vücuduna iyice yapışmıştı. İnce batistin arasından teninin rengi hayal meyal seçiliyordu. Ve ben elimin altında okşanmayı bekleyen bu zambak vücudun verdiği heyecan ve arzu ile titriyordum. O ise etrafa bakarak;

- Yarabbim, bu ne güzel ev... Ben hep burada mı kalacağım?

O zaman kendisini tekrar temin ettim ki, ölünceye kadar bu oda da ben de kendisinin idim. O zaman sevincinden kendini kaybederek kollarını kaldırıp açıverdi ve boynuma sarıldı. İtiraf ederim ki bu körpecik çiçek vücudun görünümü beni fena halde kamçıladı; yanına yaklaşarak onu kucağıma aldım. Penyuvarın açık kalmış olan bir kısmından, göğsünün bir tarafında bir

* batist-penyuar: Banyo bornozu.

muhteşem gül gibi titreyen bir tek memesi görünüyordu. Ve bu memenin teni o kadar pürüzsüz idi ki kendimi tutamadım, elimi uzattım. O, bu cüretkar hareketi görüp ilk bir masumane hareketle göğsünü kapamaya uğraşırken elim nasılsa daha aşağıya kaymış bulundu. Ve bu elimi vücudu boyunca bacaklarının arasına kadar uzattım. Orada ince ve ipek gibi bir tüy yığını görünce ne kadar sevindiğimi tarif edemem. Şurada itiraf ederim ki benim hanımlarla olan gönül işlerimde en sıkıcı olan şey, onların bu tüyü bir pislik olarak görüp ondan kurtulmakta olan inatlarıdır. Bunun için, kendisini bu açıdan da tam ağzıma layık bularak çok sevindim! Bu sevinçle elim kendisine değer değmez vücudunun ansızın gerilip irkildiğini görünce memnuniyetimin ne kadar arttığını tarif edemem. O kadar hassas bir vücudu vardı ki daha ilk dokunuşumda başı arkasına devrildi, ağzı açıldı; beyaz dişlerinin arasından titreyen dili göründü, gözleri son derece baygın bir şekilde şehvetle bakmaya başladı. Saçları arkaya düştü. Halbuki daha yalnız parmağım değmişti.

O zaman bu vücudun nasıl son derece aşk ve şehvet için dünyaya gelmiş olduğunu anladım. Nasıl bazı vücutlar kendilerine temas edilir edilmez şehvetten adamı titretecek kadar tahrik etmeye kadir iseler, yine bazı bedenler vardır ki kendilerine ilk dokunuşta son derece etkilenecek kadar hassastırlar. Bazı pek nadir kadın bedenleri vardır ki bu iki hassasiyeti de kendilerinde toplamışlardır. İşte bu genç beden böyle eşi benzeri az bulunur cinstendi... Halbuki ne kadar kadınlar vardır ki, bu kızın parmağımla değmesiyle bu kadar tahrik olmak yerine dil ile dokunulur da yine bir şey hissetmezler. Hissetseler bile o kadar güdük, o kadar sıkıntılı, o kadar uzak kalırlar ki, verecekleri zevk de o kadar güdük, alacakları zevk de o kadar güdük olur.

Halbuki bu kız, bu konuda birinci derecede duyarlı olduğunu her haliyle kanıtlıyordu. Ve bu durum hırs ve şehvetime öyle bir hız verdi ki, orada açılmış göğsünde naz ve işve ile titreyen memelerinin arasına ağzımla dokundum. Hayatıma ölümsüzlük bahşeden derin ve uzun bir öpücükle orasını kokladım. Ve adeta delirerek aşktan kudurmuş onun titremelerine, zevk

iniltilerine okşayışlarla cevap vererek, kaptığım gibi yatağa götürdüm. Onu yatırarak önüne diz çöktüm; o eli ayağı kesilmiş, şehvetten darmadağın olmuş bir halde duruyordu. Artık karşı koyamaz olmuştu. Önünü açtım... Ah Yarabbim, o manzarayı ömrüm boyunca unutamayacağıma yemin ederim. Oracıkta, tüylerinin arasında kabarmış, şehvetle emilmeyi bekleyen dişilik çiçeğinin o güzel rengi, insanı içine çeken görüntüsüyle ne kadar arzulanılası idi!.. O kamelya gibi vücudun göbeğinden minik öpücüklerle, tüycüklerle bezenmiş krizanteme kadar geldim. O titriyor, mini mini iç geçirmelerle inliyordu. Ve bu krizantemi kemal-i zevk ü safa ile ağzıma aldığım dakika zannettim ki bütün dünya, bütün var oluş, bütün yaratıklar hükmüm altında... Çünkü o zaman haris bir dudakla hararetli bir bekaretin birbiriyle teması söz konusu olmuştu...

Bu öpüşten başlamak kaydıyla onun tarafından kesik kesik solumalar, titremeler, inildemeler duyulmaya başladı. Nihayet bütün ruhunu da kapsayan uzun kasılmalarla kıvrandı, kıvrandı, sonra ölü gibi hareketsiz kaldı...

Dizlerimin üzerinden kalkarak, kendine gelişini seyre daldım. Gözlerini araladı, oturmaya çalışarak mırıldanırcasına:

- Ah yârabbim... Öldüm, harap oldum, dedi.

Fakat mutluluğunu o kadar gösteriyordu ki beni mesut ederek mutlu olan bu kıza canımı bile fedaya hazırdım.

Sonra birdenbire bana bakarak, "Lakin benim aklıma bir şey geldi," dedi. Ne olduğunu sordum.

- Zannederim ki bu yaptığımız fena bir şey...

O zaman yanına oturarak;

- Sana hiç yaşamın nasıl bir şey olduğundan ciddi olarak bahseden oldu mu? diye sordum.

- Evet, bazen babam ölümden bahseder ve üzgünleşirdi.

- Hayır, onu demek istemiyorum; yani sana birisi ciddi bir konudan bahsetse ne dediğini anlar mısın?

- Sen söyleyecek olursan hepsini anlayabileceğimi zannediyorum.

- Öyle ise kalk giyin; hem yemek yiyelim hem de seninle

uzunca ve ciddi olarak konuşalım.

Kalktı, giyindi; ben yemeğin verilmesini söyleyerek onu sofraya oturttum. O zaman konuşmaya başladım:

- Dünya kurulduğu ve kadın dünyaya geldiği zaman şüphesiz yaratılış kadınlara da erkeklere bahşettiği hukuku aynıyla tanımıştır. Yani yaradılışının gidişatını takip etmek hukukunu... erkek evvela aile ile işe başladı; kendisine bir eş buldu, kadının çocukları oldu; birkaç aile bir yere toplandılar; bir kabile oluşturdular; beş altı kabile bir yere geldi, toplumsallaşarak sosyalleştiler; bu toplumun düzen içinde idaresini sağlamak için birçok kanuna lüzum görüldü. İşte kadınların esaret ve felaketleri o zamandan itibaren başlamış oldu. Çünkü o zaman kadınlar kuvvetli olsaydılar, bu gün bütün dünya hâlâ onların keyfince, yani onların koydukları kanunlarla yaşamaya mecbur olacaktı. Gelgelelim erkekler kuvvetli olduğundan, 'hakimiyet güçlü olanındır' maddesinin mecburiyetiyle kadınlar da esarete katlandılar... Genç kızlara istese de istemese de dayatılan kanun bekaret kanunu, kadınlara dayatılan kanun ise sadakat oldu. Yani o zamanın erkekleri, kadınları istedikleri gibi kullanmak için genç kızları bakir ve kadınları sadık kalmaya mecbur ettiler. Erkekler, kadınlara bu kanunları telkin ederken kendi bencilliklerinin bir neticesi olarak, kendi ihtiraslarını özgürce doyuma ulaştırma hakkını istedikleri gibi korumuşlardı; fakat düşünmemişlerdi ki böyle yaparken, yani kendi ihtiraslarını serbestçe doyuma ulaştırırken, kadınları da onlar için belirlenmiş olan vazifeden harice çıkaracaklar. İşte, kendi selametlerini unutarak erkekleri mutlu etmeye kalkan kadınlar gayet acı bir ders olmak üzere, utançtan başka bir şey bulmadılar.

- İşte bu haksızlık, dedi.

- Evet, elbette... Bu hakikaten büyük bir haksızlıktır. Bunun için bazı kadınlar bu esarete, bu haksızlığa hiddetlendiler, isyan ettiler. Dediler ki; "Toplum, beni şu esaret hayatına mecbur kılarken karşılığında ne veriyor? Şüphesiz, sevemeyeceğim bir adamla nikahlanmak değil mi? Bir adam ki beni on sekiz yaşımda eline geçirecek; beni kendi menfaatine hapsedecek; ve beni

bütün hayatımca bedbaht edecek... O halde, ben kendi keyfime, toplumsal dayatmalara aykırı yaşamayı, her istediğimi yaparak yaşamayı tercih ederim. O halde ben toplumsal dayatmaların değil, tabiatın kadını olacağım." İşte iki gözüm, bizim de şimdi yaptığımız toplumsal yargılara göre fena fakat tabiat kanunlara göre gayet iyi ve meşrudur; çünkü arzularımızın tatminidir. Şimdi anladın mı?

- Tamamıyla...

- Ay, öyle ise şimdi düşün bakayım; ve düşündükten sonra bana söyle... Tabiatın mı yoksa toplumsal yargıların kadını mı olmak istiyorsun?

- Ben senden ayrılmayayım da neyin kadını olursam olayım... Benim istediğim ancak budur.

- Hayır, mesele çok mühimdir; uzun uzun düşün, akşam ben gelince bana kararını söylersin... Anlıyor musun?

Hizmetçi kadını çağırarak, hanıma saygıda kusur edilmemesini ve bir terzi kız çağırarak elbise ve çamaşır gibi gerekli olan eşyaların temin edilmesini emrettim. Kafi miktarda para bıraktım ve kendisini öperek işime gittim.

Akşam on birde eve döndüğümde kapıyı bana kendisi açtı. Hemen boynuma sıçrayarak, "Ben düşündüm ve kararımı verdim." dedi.

- Ne karar verdin bakalım?

- Ben tabiatın kadını olacağım.

- Demek kararın kesin!

- Elbette!..

İçeri girdik, yemeğe kadar, gelen terziyi, terzinin getirdiği modelleri, seçtiği kumaşları anlattı. Sonra, boynuma sarılarak taşları bile eritecek mahzunane bir güzellikle "Ah, bütün bunlara senin sayende kavuşmuş olduğumu düşündükçe..." diye gözleri dola dola bana öyle bir bakış baktı ki beni adeta kendimden geçirdi.

Yemeğe oturduk, sofrada birden bire dedi ki:

- Biliyor musun ne istiyorum?

- Ne istiyorsun? Bakayım güzel mi?

- Okumak öğrenmek istiyorum.
- Ooo, bu merak da nerden çıktı?
- Bilmediğim o kadar çok şeyler var ki...
- Acaba neler bunlar bakalım?
- Bir çok şeyler... mesela sen bana bu gün bakire misin diye sormuştun.
- Evet...
- Ben cevaben bilmiyorum dediğim vakit sen tuhaf tuhaf gülmüştün...
- Doğru, ne olacak?
- Ay, bakire olmak nedir öyleyse? İşte bunu öğrenmek istiyorum...
- Bir erkek tarafından hiç sevilmemiş olmak...
- Öyle ise ben bakire değilim, öyle mi?
- O niye?
- Sen beni sevmiyor musun?
- Sevmek var, sevmek var meleğim... Bu sabah seni sevdim, bu her ne kadar çok tatlı idiyse de...
- Ah, ne kadar tatlı idi!
- Evet, ne kadar tatlıydıysa da bekaretini bozamazdı.
- Öyleyse bekareti bozan şeyler nasıl şeyledir?
- Evvela sana bekaretin ne olduğunu anlatmak lazım...
- Aman, anlatır mısın?
- Halbuki bu kolay değildir... Bekaret, senin gibi hiçbir aşk yaşamamış olan genç kızlara mahsus maddi ve manevi bir durumdur.
- O halde aşk yapmak ne demek oluyor?
- Bu da bir erkekle, insanların çoğalmasına yardım eden bir harekette bulunmak demektir.
- Ay, biz daha bu hareketi yapmadık mı?
- Hayır...
- O halde sen daha benim aşkım değilsin, öyle mi?
- Ben henüz bu mutluluğa erişemedim.
- Ay, ne vakit olacaksın?
- Ne kadar geç olması mümkünse o vakit...

- Demek bu kadar sevmediğin bir hareket, öyle mi?

- Bu, tam tersine dünyada en çok arzu ettiğim bir şeydir.

- Ah, Yarabbim; yine ne kadar sıkılıyorum... İşte yine söylediklerini anlamamaya başladım...

- Yavrucuğum, bir kadının aşığı olmak, saadet alfabesinde son harfe gelmek demektir. Halbuki ondan evvel yirmi sekiz harf daha öğrenmek lazımdır ki, öpme bunların ilk harfidir.

- Ay, bana bu sabah yaptığın hangi harftir?

O zaman bunun son harfe pek yakın olduğunu, benim birden delirerek sabırsızlıktan bir çok harfleri atlamış olduğumu itiraf ettim. O zaman gücenik bir bakışla:

- Benimle eğleniyorsun sen, dedi.

- Hayır, yemin ederim ki eğlenmiyorum; ben bu her harfi bir başka okşayış, her okşayışı ayrı bir saadet olan bu güzelim aşk alfabesini mümkün olduğu kadar çok devam ettirmek isterim. Sabahleyin seni soyarken, nasıl soydum ise masumiyetinden de öylece soymak, birer birer çıkarmak isterim... Nasıl soyarken çıkardığım her parça o kıymetli gerdan, göğüs gibi bir başka güzellik, bir başka yenilik meydana çıkardı ise seni manen de öyle soymak, her güzellikten başkaca mesut olmak isterim. Sabahleyin ben kaba bir adam gibi bütün bu inceliklerin üstünden atladım; gözlerim pak ve saf çıplaklığına hücum etti. Sen bana verdiğin şeyin ne kadar emsaliz olduğuna şüphe edemezsin ki...

- Ay, fena mı yaptım?

- Canım, fena yaptın demek istemiyorum....

Yemekten kalkmış, odamıza geçmiştik. Ayakta yanımda duruyor idi. Tutup dizlerime oturttum. Eteğinin belini çözerek elbiseyi de yukarıdan aşağıya sıyırdım. Gömlekle kaldı ve titreyerek, "Şimdi gel sana bekaretin ne olduğunu öğreteyim... Fakat daha yakın gel ve dudaklarını dudaklarıma ver bakayım... Oh, ha şöyle... Ah, ne tatlı ağzın var!..." diyerek kolumla vücudunu iyice göğsümün üstünde sıkıştırdım. İkimiz bir vücut gibi olmuştuk. O, olanca şehvet ve arzusuyla ellerini boynuma dolamıştı. Ben tekrar bacaklarının arasına elimi sokarak yine hayatın ve duygunun merkezi olan yumuşak tüylere gelmiştim:

- Elimi hissediyor musun?

- Oh... Evet.. Evet...

- İşte şimdi dokunduğum şey bekaret denilen şeydir. Kadın, anne olmak için bu zarın yırtılması lazımdır. Bu zar yırtılırsa bakirelik biter, kadınlık başlar. Ve işte benim istediğim, dışarıdan okşayışlarla seni mümkün olduğu kadar bakire tutmaktır...

O, şüphesiz annesinin ve akrabasının olmaması nedeniyle şimdiye dek haberinin bile olmadığı kadınlık sırrına erişmiş olmanın şaşkınlığı içindeyken, ben parmağımı o çiçek tepeciğinin kadife gibi yumuşacık yüzeyine temas ettirdikçe tatlı iniltilerle, kesik kesik solumalarla ve beğeni dolu sözlerle cevap vermeye başladı. Çok geçmeden tekrar gerildi, dikildi, boynumu beni boğacak kadar sıkmaya başladı. Sonu başı olamayan sözlerle söylendi, söylendi, nihayet birdenbire kolları gevşedi, ah etti, başı arkaya devrildi, ölü gibi hareketsiz ve dermansız kaldı. Gözümün önündeki bu muhteşem ve körpecik vücudun bu şehvetengiz devinimlerine kayıtsız, duyarsız kalamadım; hemen çektim gömleğini çıkardım. Yırtınırcasına soyundum. Çırılçıplak bir halde onu kollarımın arasına alarak yatağıma kadar götürdüm. Ve bu çıplak ve gencecik kız bedenini kendi çıplak vücudumun üstüne yatırdım.

Kendine ancak orada gelebildi. O zaman ağzımı ağzında, bedenlerimizi çıplak ve birbirine yapışmış bir halde bulunca sevindi. Adeta o benim yaşam gücümü ve ben de onun yaşam sevincini karşılıklı olarak içimize çekip soluyorduk. Derin derin içini çekerek, "Ben ölüyorum..." dedi.

- Ölüyor musun?.. dedim. Sen mi? Aksine... Asıl şimdi yaşamaya başlıyorsun...

Vücudunu öpücüklerle, çılgın, azgın, ateşli öpüşlerle duvaklamaya başladım. Her öpüşte ısırılıyormuş gibi sıçrıyordu; o da iyice hırslanmış, o da beni küçük iniltilerle ısırmaya başlamıştı. Dudaklarımız birbirine rast geldikçe aşkın derinliklerinde boğuluyor ve çevremiz mutluluk dolu sessizliklere kavuşuyordu. Birdenbire, nasıl oldu bilmem, bacaklarının arasına sokulmuş sert başlı bir şeyin eline geçmesiyle hayretler içinde haykırdı.

Neden sonra ancak şimdi anlıyormuş gibi; "ha, şimdi anlıyorum... Demek bununla... Öyle mi? Fakat bunun imkanı yok!.. Bu nasıl sığacak?.. Ne kadar büyük...

Ben haykırarak:

- Ah, artık kendime sahip olamıyorum.. Beni deli ettin... Bak şimdi, sığar mı sığmaz mı göreceksin!... diye sırtüstü yatırdım; bacaklarını omzuma aldım. O zaman, etrafını çevreleyen tüycüklerle nefis bir görüntü veren bekaret kutusunu bir kere o katı şeyle okşadım; deli gibi oldu. İlk defa olarak çiçek tarlasını ziyaret etmekte olan bu kel çiftçi onu darmadağın etti; kıvranmaya, titremeye başladı. Benim çekildiğimi görünce vazgeçiyorum zannederek şikayete başladı; "Niçin çekildin ya?.. Canımı yakmaktan korkuyorsan hiç korkma... Ben kendim istiyorum..." diye söylenmeye ve kıçını kaldırıp indirerek benim karnıma kadar yükseltip, sürtmeye başladı. Altımda kıvranırken, bir taraftan da kollarıyla bedenimi belimden kuşatmıştı; kalçalarıyla boynumu fethetmiş, deviniyordu. "İlle... İlle isterim... Durma..." diye şikayet ediyordu.

Birdenbire bir zafer narasıyla haykırdı. Ben korkarak duraklamıştım. O doğal bir kavisle gidip gelmeye, bana yardım için kıçını götürüp getirmeye başlayarak bir taraftan da kesik, titrek bir sesle inildiyordu. "Oh!.. Yok, yok... Durma.. Allah aşkına durma!... Daha, daha... Canımı acıtıyorsun fakat Allah aşkına daha kuvvetli, daha sıkı... Beni öldür... Durma, öldür... Öldür sevgilim, öldür!... Oh, oh... Ölüyorum, ölüyorum; valla billa ölüyorum... Ay, ay... Canımı alıyorsun... Aman, aman... Oh, oh... Oo...h!..."

Ve uzun bir iniltiyle kollarımın arasında harap ve bitap süzüldü, hareketsiz kaldı.

Ah o ilk gece, ilk murada eriş... Senin o şehvet çağıldayışının bir saniyesine dünyanın bütün saltanatları yüz bin kere feda olsun!.. Kimin ki hayatında bu gece gibi tek bir gecesi bile olmamış olsun, işte o adamın dünyada hiç yaşamamış olduğuna şüphe etmemelidir.

Sabaha kadar bin delilik, bin şehvet ve zevk, mutluluk inilti-

leriyle geçirdiğimiz bu geceyi, mezarda bile gözlerimin önüne getirerek saadetle titreyeceğime yemin ederim...

Sabah uyandığım vakit kendimi gecenin o muhteşem zevklerinin vermiş olduğu yorgunlukla bitkin buldum. Fakat ilk hissim, yanı başımda vücudunu nefsinin güzelim lezzetlerine teslim etmiş olarak yatmakta olan bu genç kız bedeninin bahşettiği derin bir mutluluk oldu. Azıcık başımı kaldırarak kendisine baktım.

Fikrimce, bir kadının güzel olduğunu anlamak için sabahleyin yatağında görmelidir. Bir kadın eğer sabahleyin yatağında güzel ise, her vakit güzel olduğuna emin olmalıdır. Bu zambak ise yalnız güzel değil, şirin ve hatta tapınalısıydı. Güzelliğinden başka son derece tahrik ediciydi. Gözlerinizin önüne getiriniz ki, dün geceki son pozisyonunda uyumuş öylece kalmıştı, yalnız kolunu biraz açmış olduğundan örtü de açılmış, hoş bir şekilde gömleğinden memesinin biri açıkta kalmış idi.

Bu çıplak memenin manzarası kadar çekici hiçbir şey yoktur. Çünkü apak ve davetkar olan bu memecik, ipek saçların içine gömülmüş olan başın ve çehrenin verdiği çekimine bir hayat, paha biçilmez bir haz ilave ediyordu. Sonra, tepeciği o kadar keskin bir kırmızılıkla parlıyordu ki, adeta bir çilek denilebilirdi. Yavaşça bunun üzerine eğildim. Dudaklarımın ucunu dokundurdum. Vücudunda hafif bir titreme oldu ve memenin ucu dimdik oldu. Yorganı üzerinden çekip alarak tekrar dün geceki ameliyata başlamak elimde idi. Halbuki pek taze bir yırtıkla örselenmiş olduğunu düşünerek zevkle üzerine atılmaktan kendimi alıkoymaya mecbur hissettim. Ve uyandığı vakit kendisine bir banyo tavsiye ettim ve ceviz kadar bir süngerciği hatmi menku'na* batırarak, küçük dudakların arasına koymasını tembih ettim.

O zaman büyük ve küçük dudakların ne olduğunu kendisine anlatmak lazım geldi. Bunun için ise bir aynaya ihtiyaç muhakkak idi. Bu ayna ile bedeninin esnekliği sayesinde bu güzel

* hatmi menku': Kaynatılmış Hatmi çiçeği suyu.

hocalık görevini de yerine getirdim. Kendisine, genç kızların zevk almasını sağlayan organı, ve halbuki, yok denilecek kadar göze görünmeyen ve hiç yokmuş gibi olan bızırı gösterip anlattım. Sonra aşk mabedinin iki katlı korunağı olan büyük ve küçük dudakları gösterdim. Sonra bekaretin kolaylıkla bozulma tehlikesine karşı örtülmüş bir perde gibi olan kızlık zarını anlattım.

Ondan sonra dudaklarından bir kez daha öperek ona veda edip işime gittim. Akşamüstü döndüğümde evde her şeyi hazır buldum. Ben evde yokken zambakçık ev hanımı olmuştu. Ve oturduk, karşı karşıya yemeğimizi yemeye başladık. Söz arasında, nasılsa, konu kadınlara gelerek, kadınların erkeklere olan düşkünlüğüne dair duygular üzerine konuşmaya başladık. Ben, iki gün evvelki maceranın hatırasıyla kendisine "Bazı kadınlar vardır ki erkeklerden nefret ederler..." deyince hayretle yüzüme baktı. Ben söze devamla, "Erkeklerden nefret ederek, kadınlara hayranlık beslerler..." dedim. Zambağın daha hayretle bana baktığını görünce kendisine bu meseleyi daha ayrıntılı olarak anlatmak lazım geldi.

O zaman, her ne kadar İsa'dan 170 sene evvel kurmuş olsa da, bugün var olan toplumsal yaşamda hâlâ birçok müritleri alenen mevcut olan bu din ile bunun kurucusu olan Safo'dan bahsettim. Bu Safo, Midilli kadınlarından olup, rahibe olduğu gibi pek de güzel olmadığından kimse tarafından ilgi gösterilmeye değer görülmemiş ve kendisi de kimseyi sevmemişti. Bunun için intikam hırsıyla erkekler aleyhinde bir grup oluşturdu. Bu grubun bütün üyeleri erkekleri kollarının arasına almamaya ve seven ve sevilen olmak üzere yalnız kadınlara ilgi göstermeye yemin etmişler idi.

O zaman Zambak bana saf saf sordu:

- Ay, kadınlar kendi kendilerine ne yapabilirler?

- Sana dün parmağımla, evvelsi gün ağzımla yaptığım şeyi birbirlerine karşı pekala yapabilir ve bundan zevk alırlar... Bizde de bu çeşitten kadınlara zürefa yahut sevici dediklerini elbette işitmişsindir...

O zaman derin derin, bir şeyi hatırlamış gibi, "Ha..." etti ve benim ısrarım üzerine anlatmaya mecbur oldu. Teyzesinin evine ara sıra Erenköyü'nden gayet şık ve zarif bir hanım gelirmiş. Bu hanımı büyük teyzesi hiç sevmediğinden her ne vakit gelse lanet edermiş. Ve küçük teyzesi ile arası pek iyi olduğundan misafirliğe kabule mecbur kalırmış... Hatta bir gün, iki teyze arasında bir kavga bile olmuş da büyük olanı, küçüğüne "Bırak şu murdar sevici karıyı..." demiş. Zambak o zaman bu sözün ne anlama geldiğini anlamamış ise de şimdi bunu anlamakta imiş...

Sonra gülerek:

- Tuhaf şey, dedi. Bu kadın beni nerede görse son derece hoş ve güler yüzlü bir şekilde davranırdı, dedi.

Ben de gülmeye başladım:

- Demek ki hoşuna gidiyormuşsun...

O zaman sakınırmış gibi;

- Aman Allah göstermesin...

Ben ise:

- Niçin? Bunda ne fenalık var güzelim? Fakat rica ederim söyle; o hanım kim oluyor, ismi nedir?

O zaman bir isim söyledi ki, beni son derece şiddetli bir hayret dalgasıyla sarstı. Bu hanım, meğer benim hikayenin başında bahsettiğim *'erkeklerden pek irite olan'* hanım imiş... O zaman birden, bir an içinde zihnimde o kadar iblisçe bir plan belirdi ki, bu yeteneğime ben bile hayret ettim: Bu erkeklerden pek irite olan hanımı Zambak'la bu eve getirtip, ona ibretlik bir ders vermek... Bu düşünce beni öylesine büyüledi ki, hemen harekete geçmekte hiçbir sakınca görmedim ve Zambak'ın eline bir kağıt, bir de kalem verip, o hanıma hitaben şöyle bir mektup yazdırdım:

"Efendim.

Şimdiye kadar teyzemin evinde karşılaştığımız zamanlarda benden esirgememiş olduğunuz teveccühünüze teşekkür etmek fırsatını yakalayamamıştım. Fakat eğer uygun görürseniz, her türlü emirlerinize amade olduğumu arz ile cevab-ı âlinizi bekliyorum."

Altına imza ile evimizin adresini ilave ettirdim ve mektubu hemen gönderdim. Zambak bunun ne demeye geldiğini merak ediyor ve bana bin türlü sualler soruyordu. Ben ise açıklama yapmayı sonraya bırakarak "Görür, anlarsın." diye cevap veriyordum.

Öbür sabah cevabın gelmesi fazla uzun sürmedi. Bu cevap, bana yazılan öbür kağıttaki el yazısının sahibi tarafından yazılmıştı. Benim üçüncü mektubuma cevaben lütfedilen cevaba karşın, anlamsızca yazılmış bu mektuba daha ilk seferinde, alelacele kaleme alınarak cevaben gönderilmiş şu satırları bugün nasıl hasetle okuduğumu tarif edemem:

"Ruhum.

Mektubunuzu aldım. İlkin sizi hatırlayabilmek için epeyce yoruldum. Fakat çıkarır çıkarmaz hemen cevap yazmaya giriştim. Bugün saat altıda sizi ziyaret edeceğime söz veriyorum."

Mektubu uzun uzun göğüs geçirerek kaldırdım. "Demek!..." diye haykırdım; demek artık o büyük nefretine rağmen elime geçecekti.

Saat beş buçukta ben de, ne bir ayrıntıyı ne de bir kelimeyi kaçırmayacak bir yerde, köşenin birinde bulunan bir aynalı dolaba saklanmıştım. Evin içinde bana ait olup, beni ele verecek her şey kaldırılmıştı. Yatak çarşafları değişmiş ve yeni konulanlar amberli kolonya suyu ile kokulandırılmıştı.

Tamam altıda evin önünde bir araba durdu. Biraz sonra Naciye Hanım, evet artık ismiyle söyleyelim, hizmetçi refakatinde odaya girdi ve ilk sözü; "Yalnız mısın kuzum?" oldu. Zambak cevaben tamamıyla yalnız olduğunu söyledi. Ondan sonra ikinci olmak üzere;

- Beni görmek hoşuna gidiyor mu? sözünü söyledi.

Buna cevap olarak Zambakçık, benim tembihlerime itaaten:

- Pek çok! dedi. Sonra Zambak'ı elinden tutup ikisi de bir koltuğa iliştiler, oturdular. O zaman bir sürü sual başladı: ne olmuş, nasıl olmuştu, bu eve nereden gelmişti; bunların hepsine

tarafımdan hazırlanmış olan cevapları alıyordu. Bu cevaplarda, kendisini şüphelendirecek hiçbir şey yoktu. En sonra, "Pek memnun oldum," dedi. "O evden, o büyük teyzen olacak yaşlı cadının tırnaklarından kurtulduğuna çok sevindim. Özellikle de sen burada bulundukça seninle gece gündüz beraberiz demektir, değil mi? Lakin öncelikle söyle bakayım, gerçekten beni seviyor musun?

- Elbette... Hiç sevmeyecek olsaydım, size dün geceki mektubu yazar mıydım?

- Ah, küçük şeytan!... Beni, o küçük mektubun kamçıladığını bilemezsin...

Sonra tekrar kolundan tutup, dizlerinin üstüne oturttu. Zambak çekinerek:

- Lakin sizi rahatsız edeceğim... dedi.

- Hiçbir zaman... Of, bu oda da ne kadar sıcak...

- Siz de çok sıkı giyinmişsiniz de ondan...

- Hakkın var, boğuluyorum... Eğer kimsenin gelmeyeceğine emin olsaydım, korsemi çıkarırdım...

- İçiniz rahat olsun, hiç kimse gelmez...

Naciye:

- O halde, dedi ve hızlı bir hareketle elbisesini açtı, korsesinin üç dört kopçasını çözdü, kuvvetle çekip çıkardıktan sonra bir koltuğun üzerine attı ve şehvetle bir nefes aldı. Pamuklu bir penyuar ile onun üzerinde satenden elbisesi kalmıştı. Sonra Zambak'a dönerek;

- Ey sen; dedi, sen de sıkılmıyor musun?

- Hayır, baksanıza benim elbisem ne kadar ince...

Böyle demekle beraber Zambak da, hep benim direktiflerime uyarak elbisesinin kuşağını çözdü ve arkasından süzülüp düşen robdeşambırın içinden pamuklu küçük gömleğiyle ve kadife terlikler içindeki çıplak ayaklarıyla kaldı. Göğüslerinin gömleğinin altından belli olan muhteşem güzelliği Naciye'nin hırs dolu bakışlarını tahrik etmek için yeterli hatta fazla idi.

Çünkü Naciye sabırsızlanarak;

- Hele küçük sihirbaza da bakınız, diye söylenmeye başladı.

Daha on altı yaşındaki bir çocuk da, benim kadar memeleri var...

Bu sözü söylerken elini Zambak'ın gömleğinin önünden içeri soktu.

- Ah, ne harika, diye mırıldanmaya başladı. Ya gonca gibi şu ucuna da bakınız... Oh, izin verirseniz bunları bir kerecik öpeceğim...

Ve Naciye'nin ağzı bu memelerin üzerine yapıştı. Yalnız öpmekle yetinmeyerek emdi, hatta dişleriyle biraz da ısırdı. Bunun üzerine Zambak'ta şehvet dolu kıpırdanmalar görülmeye başladı.

- Ah çapkın, görüyor musunuz çapkını... Daha dünyaya dün gelmiş de, baksana, ağzının tadını da biliyor... Şimdi de tekini öpelim, değil mi kuzum? Çünkü belki kıskanmıştır, yazık değil mi?...

Ve ötekini öptü. Onu ilki gibi emdi ve ısırdı.

Zambak:

- Ah, lakin ne yapıyorsunuz ya?

Naciye:

- Küçük budala... Dünyada bundan güzel daha ne vardır?

Sonra arkasındaki elbiseye kızarak;

- Melun elbise... diye haykırdı; ne kadar sıkıntı veriyor... Bütün bütün arkamdan çıkarmak istiyorum... Ne dersiniz?

- Nasıl isterseniz efendim...

- Yok, ben öyle aramızda efendimli mefendimli söz istemem...

- Lakin size nasıl hitap edeyim?

- Sadece Naciye dersin, o kadar.

Kendi üzerinde artık yalnız gömleği kalmıştı. Bu sırada Zambak, ihtiyaten olacak ki biraz geri çekilmiş,savunma pozisyonu almış gibi durmakta idi. O zaman Naciye hiddetli bir sesle:

- O da ne oluyor? Hay küçük asi hay... Yoksa karşı mı koyacaksın?..

- Kime karşı?

- Bana?

- Size niçin karşı koyayım? Bana bir kötülük yapmak istemiyorsunuz ya?

Naciye bir taraftan Zambak'ı tutup kendine çekerek:

- Yok, bilakis... Senin keyfini yapmak istiyorum. Lakin bunun için bana teslim olmak lazımdır...

- Lakin efendim...

- Efendim yok dedim sana; Naciye!

- Lakin bilmelisiniz ki...

- Bilmelisiniz ki değil; bilmelisin ki!

- O, buna hiç cesaret edemem...

O zaman Naciye kucağına almış olduğu Zambak'ın ağzını hırsla ağzına aldı ve dilini emmeye başladı. Ve tekrar ederek:

- Yok... Yok... Siz istemem; sen... sen diyeceksin... Canım bu gün en samimi iki dost değil miyiz?

O zaman, artık kanepeye oturmuş olan Zambak'ın önüne diz çökerek yavaşça gömleğini eliyle kaldırdı. Bir taraftan da söyleniyordu:

- Oh, ne hazine, ne hazine... Ne ahenk... Ne yuvarlak baldırlar... Ne güzel göbek... Etten değil, en usta bir heykeltıraşın kaleminden çıkmış bir mermer gibi... Dur, lütfet de bacaklarını biraz arala bakayım... Arala da, bir kerecik dudaklarım deysin...

Başı gömleğin altında kayboldu. Sonra da;

- Ne de güzel kokuyor Yarabbim... Ne de işveli şeymişsin... Verven kullanıyorsun öyle mi?

Bütün bedeninin titremekte olduğu sesinden o kadar belli oluyordu ki, ben de titremeye başlamıştım. Derken sıkılarak:

- Oh, lakin olmayacak. Soyunalım mı? demesin mi!

Zambak:

- Nasıl istersen! dedi ve bana, benim için yaptığı bu fedakarlığı gizlice anlatmak ister gibi acıklı acıklı bulunduğum dolaba doğru bir bakışı vardı ki ömrüm oldukça unutmayacağım...

Naciye ayağa kalkarak:

- Evet, soyunmaktan başka çare yok... diyordu. Öncelikle pembe ipekli çoraplarını, sonra potinlerini çıkardı. Daha sonra

omzundaki kurdeleleri çözerek gömleğini de düşürdü ve altından muhteşem bir kadın vücuduyla çırılçıplak kaldı. Dünyada bu vücut kadar orantılı bir vücut görmediğimi itiraf ederim. Zambak'ın vücudu bunun yanında bir çocuk denilebilecek kadar narin ve ince iken bu, kalçalarının, memelerinin şekil güzelliği ile bilhassa dikkate değer ve eşi benzeri bulunmaz bir kadın vücudu idi. Sonra, bu günlerde güzellik değerlerimin parlaklığına en büyük delil olarak gördüğüm bir şey varsa o da onun tüylerinin de bütünüyle duruyor olmasıydı. Bu kılların o kadar göz alıcı bir renk ve şekli vardı ki hemen koşup diz çökerek emmeye başlamak, yalamak için deli oldum. Fakat daha bunun zamanı gelmemiş olduğundan hırsıma gem vurmaya çalıştım.

Naciye banyoya sokularak;

- Haydi banyoya bakalım, dedi.

Banyo ikisinin de sığabileceği büyüklükteydi. Berrak su ikisinin de rahat rahat görünmesine izin veriyordu. Naciye, Zambak'ın vücuduna yılan gibi sarıldı. Başını omzundan geçirerek kolunun altındaki kılları ısırdı. Sonra ağzını onun ağzına uzattı. Titrek bir sesle:

- Oh, oh. Nihayet, nihayet... diyordu. Ver, Allah aşkına ver... Ağzını, dudaklarını... Dilini ver!...

Bir taraftan arzuladığı bu lezzetlere kavuşup onları tatmakla meşgul oluyorken, diğer taraftan elini dolaştırarak parmaklarıyla memelerini sıkıştırıyor, zevk şehvet içinde mırıldanıyordu:

- Oh, bu çiçekler... Ya bu çiçekler... beni nasıl eritiyor bir bilsen kuzum... ne kadar darmadağın ediyor...

Başını yarı arkaya atarak, gözlerini süzerek ve soluğunu dişlerinin arkasından ıslık çıkarır gibi salarak:

- Lakin, sen de söylesene ya... dedi.

Zambak o zaman:

- Naciyeciğim, kıymetli Naciyeciğim...

Naciye şehvetinden tirtir titreyen sesiyle devam etti:

- Oh, oh... Ömrüm artıyor... Fakat daha, daha... Dur bakayım, daha keyiflenelim...

Eli memelerden kalçalara ve kalçalardan da daha aşağıya

doğru indi. Fakat orada, sınırı aşmakta tereddüt ediyormuş gibi biraz duraksadı.

- Kalbimin üstünde göğsümün nasıl çarpmakta olduğunu hissediyor musun?.. Dur bakayım, oh... Nihayet elime geçti... Ahh... Bu tabiata zevk ve hayat veren aşk goncasını nihayet elime geçirdim... İşte... işte...

Dokunuşların verdiği zevk sarhoşluğuyla titremeye başlamış olan Zambak inliyordu. O da titrek bir sesle:

- Ah.. Elin ne kadar hafif... ne kadar tatlı... dokunuyor; diye mırıldanıyordu.

- Ay, ya sen; senin ellerin nerede?...

- Lakin ben bir şey bilmiyorum ki... Bana öğretecek olursanız...

- Tuhaf şey, insanın keyiflenmeyi de öğrenmesi mi gerekir?

- Yok, bu kendi kendine, kendi kendine oluyor... Naciye... Oh, oh, Naciyeciğim... Oh, öldürüyorsun beni...

- Ay, öyle ise gel banyodan çıkalım da seni bütün bütün öldüreyim... Çünkü başımı suyun içine sokamam ya!... Halbuki, parmağımın verdiği keyfi katlamak için ağzımı da kullanmam gerek...

- Çıkalım... Oda sıcaktır, üşümeyiz... Sonra halılar da var...

- Gel, seni ben kurulayım...

O zaman Naciye Zambak'ı havlu ile kurulamaya başladı. Kendi vücuduna gelince: İçindeki ateş onu kurulanmaya ihtiyaç bırakmaksızın teninin ıslaklığını emmişti. Ara sıra söyleniyordu:

- Lakin sen de beni öpsene ya... Hoşuna mı gitmiyorum, yoksa beni güzel mi bulmuyorsun?... Sen de benim kıllarımı parmaklarınla karıştırsana!... Nasıl ateş gibi yanmakta olduğumu görmüyor musun?... Ve şimdi eğer benim sana verdiğim zevke karşı sen de parmaklarınla ve ağzınla beni zevklendirmezsen...

Zambak:

- Lakin sana söylemedim mi, ben ne yapacağımı bilmem ki... Öğretmezsen mümkün değil...

- Gel bakayım da, şimdi göstereyim...

İkisi de çıplak olarak önümden geçtiler. Naciye Zambak'ı yatağa götürüyordu. Artık her şeyi görebilecektim. O zaman genç kadının Zambak'ı yatağa ters yatırdığını, sonra karyolanın önünde yere serilmiş olan kara ayı postunun üzerine diz çöktüğünü gördüm. Sonra Zambak'ın bacaklarını araladı. Sonra, kalbi mutlaka zevk depremleriyle sarsma gücüne sahip olan o muhteşem noktaya bir bakış attı; birdenbire burun delikleri açılmış, dudakları kısılmış, dişleri ortaya çıkmış, avının üstüne atılan bir kaplan gibi ağzını yapıştırdı.

Bu öpüş, erkekle rekabet eden bir kadının zaferidir; fakat aslen kadınlık melekesi ile bu vazifeyi yerine getirmek üzere yaratılmamış olduğu için bunu, partneri olan kadına hiçbir eksiklik hissettirmeyecek şekilde yapabilmesi gerekir.

Zambak'a şehvetin verebileceği zevklerin tümünü vaat ederken Naciye, boş yere övünmüyormuş. Zambakçığımın ruhunu son nefsine kadar çekmek isteyen bu müthiş ağzın altında kıvrandığını, yuvarlandığını, haykırdığını, can çekişir gibi çırpındığını kıskanmadan seyredemiyordum.

Naciye, dizlerinin üzerinde toplanmış, kalçaları topuklarına iyice oturmuş, Zambak'ın vücudunun bütün hareketlerini vücuduyla takip ediyordu. Bu hareketleriyle, kendisini seyrederken bambaşka bir hazla beni kendimden geçiriyordu. Çünkü bu hareketleri yaparken, arzusu kendi bedenine o kadar görülmeye değer titremeler yayıyordu, bedeninin her kısmı bu titreyişlerle o kadar muhteşem pozisyonlar alıyordu ki, aktif olan taraf olmakla beraber edilgenliğin bütün zevklerine de kayıtsız kalmadığını belli ediyordu.

Nihayet her ikisinde de yorgunluk o dereceyi buldu ki Zambak yataktan kaydı, ayı postunun üzerine yuvarlandı. Aktif ve edilgen, yan yana yattılar...

O zaman Naciye, mırıldanarak:

- Şimdi de sıra benim bakalım... Bunu bana borçlusun...

Zambak'ı kendine çekerek elini tuttu ve bu eli çekip götürerek önünde, olanca güzelliğiyle zevk ve şehvete susamış olan organına temas ettirdi. Bununla birlikte Zambak, ondan almış

olduğu dersi unutmamıştı. Ve bu dersten öğrendiklerini baştan başa mükemmelen uyguladı. Şüphesiz Naciye onun beceriksizliğinden şikayet etmekte haklı idi. Çünkü mırıldanarak söylendiğini işittim:

- Lakin orası değil... Elin çok yukarıda... Yok, şimdi de çok aşağıya kaçtı... Canım, orada dimdik bir şeye rast gelmiyor musun?... İşte orasını okşamalı... İşte bu dokunuştur ki zevk verir... Ah, küçük hain, mutlaka mahsus yapıyorsun...

- Lakin temin ederim ki hayır, ben elimden geleni yapıyorum...

- Peki öyle ise elin bir kere oraya gelmiş iken tekrar niçin çekiyorsun?... İşte, mesela şimdi...

- Parmağım kayıyor da ondan...

Çılgınca arzular içinde kıvranan Naciye:

- Sen beni sevindirmeden yakıyorsun...

Zambak o zaman sırası geldiğini anlayarak:

- Beni dinle güzelim... dedi. Başka türlü yapalım...

- Nasıl?

- Sen yatağa yat, başını arkaya aynaya doğru yatır. Ben önünde diz çökerek ağzımla yapayım...

- Nasıl istersen...

Naciye sıçrayarak kalktı ve gözleri tavanda, bacakları açılmış, bedeni yatağın şeklinden kaykılmış bir biçimde arka üstü yattı.

İşte o anda zamanın nihayet gelmiş olduğuna sevinerek ben gizlendiğim yerden çıktım. Bu sırada Naciye kalçalarını oynatıp rahat bir pozisyon alarak Zambak'a, "Böyle iyi mi?" diye soruyordu.

Zambakçık ise benim yaklaşmakta olduğumu görüp tebessümle:

- Evet, evet, pek iyi... sözlerini söyledi.

Naciye bunun üzerine.

- Ey, öyle ise kılları ikiye ayır da yanaş bakayım, dedi.

Küçük sevgilime verilen bu talimatı harfiyen yerine getirdim. Zambak sordu:

- Böyle mi?...

- Evet, ve şimdi yanaş... ağzınla... ve eğer keyfimi yerine getirmeyecek olursan seni boğacağıma yemin ediyorum.

Ben o esnada ağzımı Zambak'ın yerine, gösterilen yere koymuş idim. Zambak'ın sahtekar bir beceriksizlikle bulamadığı o mühim yeri bulmakta zorluk çekmedim. Hele bu o kadar kolay oldu ki: Naciye'de, normalde olduğundan daha büyük, daha uzun yani daha besili idi. Bir kız memesinin emilerek uzamış ucu kadar denilebilirdi. Bu şeyi büyük bir zevk ve hazla dudaklarımın arasına alarak emmeye başladım.

Naciye'den şehvet dolu ah duyuldu:

- Ohh.. dedi; tamam... İşte gördün mü?... Eğer böyle devam edersen.... zannederim... zannederim ki bana hiç borcun kalmayacak....

Ben bütün deneyimlerimin kazanımı olan ustalığımı mükemmelen ortaya koyarak devam ediyordum. O ise memnun olmakta ve bu memnuniyetini belli etmekte devam ediyordu:

- Oh, gerçek.. diyordu; gerçekten pekiyi oluyor... Ah, küçük yalancı, bir de bir şey bilmediğini, öğrenmek lazım geldiğini söylüyordu... Lakin, tamam, tamam, işte böyle... böylece... Aman, biraz daha ağırca... isterdim ki daima böyle devam etsin.... Ah... Oh!... Dilini nasıl hissediyorum bilsen... Lakin.. pek... maharetliymişsin... Şimdi de dişlerle... Oh.. Tamam... Evet... Isır bakayım... ısır... Oh, ısır... Allah aşkına, Allah aşkına ısır...

İtiraf ederim ki Naciye'ye yaptığım bu şeyden son derece zevk alıyordum. Dilime değmekte olan bu şeftaliden daha tatlısını hiç tatmamış olduğuma yemin ederim. Bu yirmi sekiz yaşındaki kadında her şey on altı yaşında bir kızdaki kadar diri ve taze idi. Görünüyordu ki erkekler bu yoldan daha nazik sevişmelerin yolunu açmak için geçmişlerdi.

Ben ise bu sevişmeleri yalnız bızıra hasretmiyordum. Çünkü bızır genç kızlarda zevk ve şehvetin merkezi ise de kadınlarda zevk yalnız oraya münhasır değildir. Altındaki deliğin de bunda büyük bir etkisi vardır. Bunun için dilim zaman zaman bu

deliğin sıcak ve zengin derinliklerine kadar iniyordu. O zaman aldığı keyfin derecesi aynı kalmakla beraber niteliği farklı bir hal alıyordu. Ve bu sırada parmağımla bızırı okşamaktan da geri durmadığımdan, aldığı zevkin gitgide artmakta olduğuna emindim...

Naciye bu hareketlere hayran, inlemekte devam ediyordu:

- Oh, bu garip... Şimdiye kadar hiç bu kadar zevk duymamıştım... Eğer bir daha yapmazsan seni bırakmayacağım... Lakin her şeyi hissediyorum. Dudaklarını... dişlerini... dilini... Oh, eğer böyle devam edersen... artık kuvvetim kalmayacak.... Oh, ne kadar güzel... Ne kadar, ne kadar güzel... Ah, lakin mümkün değildir ki bana bu kadar zevk veren sen olasın... Allah aşkına, söyle, "Benim!" de de keyfim artsın.. Hayır, mümkün değil, çünkü bunda pek çok kadınsal tecrübe var, mümkün değil...

Naciye kalkmak için yerinden kımıldandı, fakat ben iki elimle göğsünü tutup mani oldum. Sonra da, son zevk gelmekte idi. Dilimin altında bulunan bütün şehvet kıpırtılarının bir araya toplanarak yoğunlaştığını hissediyordum. Dilimin hareketini değiştirdim. O zaman beni ele vermemesi için uzak tuttuğum bıyıklarımın okşayışı da işin içine ilave oldu. Naciye kıvranarak haykırdı. Soluk soluğa, baygın, harap bir halde kıvranıyordu. Zamanın geldiğine iyice emin olarak kalktım, bütün bu işler sırasında büyük bir zevkle dimdik beklemekte olan yarağı, ağzımın altında açılmış olan amın içine birdenbire daldırıverdim...

O zaman Naciye'nin hayretle haykırarak kalkmaya davrandığını görünce elimle göğsüne basarak bir taraftan da gidip gelmeye başladım. O kadar ki, duyduğu keyfin emsalsizliğinden hiddeti yerini zevk ve şehvete bırakarak tekrar inlemeye, tekrar feryada başladı:

- Sen kimsin... Çekil oradan... İstemem... Oh, oh... Öldürüyorsun... Ölüyorum... Sok, sok... Aman sok... Daha kuvvetli, daha kuvvetli... Öldür; öldür beni...

Bu muhteşem kadın bedeninin üzerinde, keyfin son bir şiddet ve istekle geldiğini hissediyordum. Nihayet şehvetin doruk notasına ulaşarak belimin geldiğini görünce elimle götünü çe-

virdim ve önüme domalttım. O zaman gözümün önünde açılmış olan elmas gibi götün karşısında beş altı defa gidip gelerek döktüm, saçtım... Yorgunluktan harap bir vaziyette üstüne düştüm. Ve bir hafta evvel bana erkeklerden o kadar nefret ettiğini ilan eden bu güzel ve nefis kadına bir hafta sonra bu harekette bulunacak kadar mesut olmakla memnun kalarak, yanaklarından, dudaklarından öpmeye başladım.

O ise iki kadın arasında ne kadar mükemmel olursa olsun sikin teması ve hele hele içine girmesi söz konusu olmaması nedeniyle güdük kalan zevkin böylece tatmin edilmesine memnun ve müteşekkir, öpücüklerimi bana iade etti. İşte Zambak sayesinde Naciye'yi böyle elde ettim. Ve bundan sonra yine Naciye'nin Zambak'a her gün çoğalan tutkusu sayesinde, Naciye'yi de Zambak gibi elimde böyle tuttum...

SON

اورادن... ایسته‌مم... اوخ، اوخ... اولدیریبورسك..
اولیورم... صوق، صوق... امان صوق... دها قوتلی،
دها قوتلی... اولدیر؛ اولدیر بنی...

بو محتشم قادین وجودینك اوزرنده، کیفك صوك
بر شدت و تهالك ایله کلدیکنی حس ایدیبوردم؛ نهایت
بلك کمال شهوت ایله کلدیکنی کورمرك، المله کوتی
چویردم، و اوکه طومالتدم؛ اوزمان، کوزمك اوکنده
آجلمش اولان الماس کبی کوتك قارشیسنده، بش آلتی
دفعه دها کیدوب کلمرك، دوکدم، صاچدم... خراب
وتباه، اوزرینه دوشدم؛ وبرهفته اول، بکا ارکلکدن
اوقدر نفرت ایتدیکنی اعلان ایدن بوکوزل ونفیس قادینه
بر هفته صوکره بوحرکتده بولنه‌جق قدر مسعود اولمقله
ممنون قاله‌رق، یاناقلرندن دوداقلرندن اوپمکه باشلادم.

اوایسه، ایکی قادین ارهسنده نه قدر مکمل اولورسه اولسون
سیکك تماسی وباخصوص دخولی اولدیغندن بنه ناقص قلان
ذوقك بویله اتمام ایدلمسنه ممنون، ومتشکر، بوسه‌لری بکا
اعاده ایتدی... ایشته زنبق سایه‌سنده، ناجیه‌یی بویله الده
ایتدم، وبوندنصوکره، بنه ناجیه‌نك زنبقه هرکون چوغالان
منتونیتی سایه‌سنده، ناجیه‌یی‌ده زنبق کبی المده بویله طوتدم.

صوك

عشقنه ، سویله ، «بن ایم» دیده کیفم آرتسون ... خایر ، ممکن دکل ، چونکه بونده بك چوق قادین فنی وار، ممکن دکل ...

ناجیه قالقمق ایچون یرندن قیلداندی؛ فقط بن ایکی الله کوکسنی طوتوب مانع اولدم ؛ صوکره ده ، صوك ذوق تقرب ایتمکده ایدی . دیلك التده بولنسان بتون اعضای شهوتك تقبض ایتدیکنی حس ایدییوردم ؛ دیلك حرکتنی تزیید ایتدم ، اوزمانه قدر شاهد اولمق اوزره طوتمش اولدیغم بیقلرمك نوازشنی ده علاوه ایتدم ؛ ناجیه قیورانه رق حایقردی ، صوکره ، صولوق صولوغه، بایغین، خراب برحالده قیورانیوردی؛ وقتك کلدیکنی ایچه اکلایه رق ، قالقدم ؛ بتون بو عملیات اثناسنده ، صلابت کامله ایله منتظر ذوق طوران یاراغی ، آغزمك التنده آچلمش اولان عامك ایچنه بردنبره طالدیریویردم ...

اوزمان ناجیه نك حیرتله حایقره رق قالقمغه طاوراندیغنی کورنجه ، الله کوکسنه باصه رق ، برطرفدن کیدوب کلمکه باشلادم ؛ او قدرکه ، طویدیغی کیفك امثالسز لکندن حدتی مبدل ذوق و شهوت اوله رق ، تکرار ایکلهمکه ، تکرار فریاده باشلادی :— سن کیمسك ... چکیل

سکز یاشنده‌کی قادنده هرشی اون التی یاشنده بر قزده‌کی قدرصلب وکنج ایدی؛ کورونیوردی که، ارککلر بویولدن دها نازك نوازشلرك یولنی آچمق ایچون کچمشلردی .

بن ایسه بونوازشلری یالکز بضره حصر ایتیوردم؛ چونکه بضر کنج قزلرده مرکز شهوت و ذوق ایسه‌ده قادینلرده ، ذوق یالکز اورایه منحصر دکلدر ؛ التنده‌کی دلیکك‌ده بونده بویوك بردخلی واردر ؛ بونك ایچون ، دیلم وقت وقت بو دلیکك صیجاق و زنکین اعماقنه قدر اینیوردی ؛ اوزمان کیف ، مساوی قالمقله برابر طبیعتی تبدیل ایدییوردی؛ وبواثناده پارماغمله بضری اوقشامقدن‌ده خالی قالمدیغمدن چوغالدیغنه امینم ...

ناجیه بو حرکتلره حیران ، ایکله مکده دوام ایدییوردی :— اوخ ، بوغریب ... شمدی‌یه قدرهیچ بوقدر ذوق طویمه‌مشدم ... اکر بر دها یاپمازسه‌ك سنی براقمیه‌جغم ... لکن هرشیئی حس ایدییورم ، دوداقلرکی ... دیشلرکی ... دیلکی ... اوخ ، اکر بویله دوام ایدرسه‌ك ... ارتق قوتم قالمیه‌جق ... اوخ ، نه قدر کوزل ... نه قدر ، نه قدر کوزل ... آه ، لکن ممکن دکلدرکه بکا بو قدر ذوق ویرن سن اولهسك ... الله

ناجیه بر آه شهوت اظهار ایتدی :— اوح ، دیدی؛ تمام... ایشته کوردکمی ؟... اکر بویله دوام ایدرسه‌ك ... ظن ایدرم ... ظن ایدرم که بکا هیچ بورجك قالمیه‌جق...

بن بتون تجارب متمادیه‌مك محصولی اولان برمهارت مکمله ایله دوام ایدییوردم ؛ او ایسه ، ممنون اولمقده واظهار ممنونیتده دوام ایدییوردی :

— اوخ ، کرچك ، دییوردی ، کرچك پك ایی اولیور ... آه . کوچوك یالانجی برده برشی بیلمدیکنی، اوکرتمك لازم اولدیغنی سویلیوردی ... لکن ، تمام ، تمام ، ایشته بویله ... بویله‌جه ... امان براز دها آغرجه ایسترم دائما بویله دوام ایتسون ... آه ... اوخ !... دیلکی نصل حس ایدییورم بیلسه‌ك ... لکن ... پك ... ماهرمشسك ... شمدی‌ده دیشلرله ... اوخ ، تمام ... اوت ... ایصیر باقه‌یم ... ایصیر ... اوخ ، ایصیر ... الله عشقنه ، الله عشقنه ایصیر ...

اعتراف ایدرم که ناجیه‌یه یاپدیغم بوشیدن صوك درجه ذوق آلیوردم ؛ دیله تماس ایتمکده اولان بو شفتالیدن دهالطیفنی هیچ طاتمامش اولدیغمه یمین ایدرم ؛ بوپکرمی

راحتلاشه‌رق زنبقه « بویله ایمی ؟ » دیه صوریوردی .

زنبقجق ایسه، بنم تقریمی کوروب تبسمله :ـ اوت، اوت ، پك ایی ... سوزلرینی سویلدی .

ناجیه بونك اوزرینه :ـ ای ، اویله ایسه ، قیللری ایکی‌یه آییرده یاناش باقه‌یم ، دیدی .

کوچوك مجه‌مه ویریلن بو تعلیماتی حرفیاً اجرا ایتدم ؛ زنبق صوردی :

ـ بویله‌می ؟...

ـ اوت، وشمدی ... یاناش... اغزکله... و اکر کیفمی کتیرمیه‌جك اولورسه‌ك سنی بوغه‌جغمه یمین‌ایده‌رم.

بن اغزمی او اثناده زنبقك یرینه ، کوستریلن یره قویمش ایدم ؛ زنبقك یاپه بجرکسزلکله بوله‌مدیغی مهم شیئی بولمقده دوچار مشکلات اولمادم ؛ باخصوص بو او قدر قولای آیدی‌که ، ناجیه‌ده بوشی علی‌العاده اولدیغندن دها بویوك ، دها اوزون یعنی دها بـــلی ایدی . برقز مه‌سنك امیله‌رك کسب صلابت ایتمش اوجی دنیله‌بیلردی. وبوشیئی کمال حظ و ذوق‌ایله دوداقلرك اره‌سنه آله‌رق ایمکه باشلادم .

— لكن تامين ايده‌رم كه خاير ، بن المدن كلنى ياپيورم ...

— پكى اويله ايسه ، الك بركره اوراده ايكن تكرار نيچون چكيورسك ... ايشته ، مثلا ، شمدى ...

— پارماغم قاپيورده اوندن ...

چيلفجه ارزولرك ايچنده قيورانان ناجيه :— اوخ. سن بنى سوندير مه‌دن ياقيورسك ...

زنبق اوزمان صرمسى كلديكنى اكلايه‌رق :— بنى ديكله كوزلم ... ديدى ؛ باشقه درلو ياپه‌لم ...

— نصل ؟...

— سن ياتاغه يات ، باشكى ارقه‌يه آينه‌يه دوغرى ياتير ، بن اوكده ديز چوكه‌رك اغزمله ياپه‌يم ...

— نصل ايسترسه‌ك ...

ناجيه صچرايه‌رق قالقدى ، وكوزلرى طاواندە ، باجاقلرى آچلمش ، وجودى ياتاغك شكلندن تدورايتمش اولديغى حالده ارقه اوستى ياتدى .

ايشته اوآنده ، وقتك نهايت كلديكنه ممنون اوله‌رق. بن كيزلنديكم يردن چيقدم؛ بواثناده ناجيه قيچنى اوينا توپ

فاعل اولمقله برابر مفعوليتك بتون ذوقلرينه بيكانه قالمديغى تظاهر ايديبيوردى .

نهايت ايكيسنده‌ده يورغونلق او درجه‌يه چيقدى‌كه، زنبق ياتاقدن صيرلدى، آيى پوستنه يووارلاندى؛ وفاعل ومفعول يان يانه ياتديلر ...

اوزمان ناجيه ، ميرلدانه‌رق : ــ شمدى‌ده صره بنم باقهلم ... وبوكا بورجليسك ...

زنبق كندينه چكدرك الني طوتدى، وبوالى چكوب كوتوره‌رك اوكنده تاج لطيفيله منتظر ذوق وحظ طوران آلتنه تماس ايتديردى . لكن زنبق بندن آلديغى درسى اونوتمامشدى ، و بودرسى باشــدن باشه مكملاً ياپدى ؛ شبهه‌سز ناجيه اونك بجركسزلكندن شكايته حقلى ايدى، زيرا ميرلدانه‌رق سويلنديكنى ايشتدم : ــ لكن اوراسى دكل ... الك چوق يوقاريده ... يوق، شمدى‌ده چوق اشاغى‌يه قاچدى ... جانم اوراده ديم ديك برشيئه راست كلميورميسك ؟... ايشــته اوراسنى اوقشاملى .. ايشته بوتمامــدركه ذوق ويرر ... آه كوچوك خائن ، مطلقا مخصوص ياپيورسك ...

بوكولمش، ديشلرى رعشه‌ناك برحالده ، شكارينه آتيلان برقپلان كبى آغزينى ياپيشديردى .

بو نوازش، اركك رقابت ايدن قادينك برمظفريتيدر، ؛ يالكز، مهارت وسرعتله ، واصول ايله، خلق اولونمامش اولديغى بووظيفه‌يى نزدنده ايفا ايتمك ايسته‌ديكى قادينه هيچ براسف ويرميه‌جك صورتده ايفا ايده‌بيلمسى لازمدر .

زنبقه شهوتك بتون اذواقنى وعد ايده‌ركن ، ناجيه بيهوده يره اوكونيورمش ؛ زنبقجغمك روحنى صوك نفسنه قدر چكمك ايسته‌ين بو مدهش اغزك التنده ، قيوراندينى ، يووارلاندينى، حايقيرديغنى، جان چكيشير كبى چرپندينى قيصقانه‌دن سير ايده‌ميوردم .

ناجيه ، ديزلرينك اوزرنده طوپلانمش ، قيچى طوپوقلرينه ايجه اوطورمش ، زنبقك وجودينك بتون حركتلرينى وجوديله تعقيب ايدييوردى ؛ بو اثناده ، كندينى سير و تماشا ايتمك‌ده باشقه برحظ ومستى‌بخش ايدييوردى. چونكه، بوحركتلرى ياپاركن، ارزوكندينه او قدر جالب نظر رعشه‌لر ويرييوردى ، وجودينك هرقسمى بورعشه‌لرله او قدر لطيف شكللر آليوردىكه ،

صره سویلنیوردی :

— لکن سن‌ده بنی اوپسه‌ك ئه‌یا ... خوشکه‌می کیتمیورم ، یوقسه بنی کوزلی بولیورسك ؟... سن‌ده بنم قیللرمی پارماقلرکله قاریشدیرسه‌ك آ ... نصل آتش کبی یانمقده اولدیغمی کورمیورمیسك ؟ و شمدی اکربنم سکا ویردیکم کیفه قارشی اکر سن‌ده یارماقلرکله و آغزکله کیفمی کتیرمزسه‌ك ...

زنبق — لکن ، سکا سویلدمی ، بن نه یاپیله‌جغنی بیلمم‌که ... اوکرتمزسه‌ك قابل دکل ...

— کل باقه‌یم‌ده شمدی کوسترەیم ...

ایکیسی‌ده چپلاق اولارق اوکمدن کچدیلر ؛ ناجیه زنبق یاتاغه کوتوریپوردی؛ ارتق شمدی هرشیئی کوره بیله‌جکدم ؛ او زمان کنج قادینك زنبق یاتاغه آیقوری یاتیردیغنی، صوکره قاریوله‌نك اوکنده یره سرلمش اولان قره آنی پوستنك اوزرینه دیز چوکدیکنی کوردم ؛ دها صوکره ، یاواشجه باجاقلری آچدی، قلبی مطلقا اهتزازه کتیرمك خاصه‌سنه مالك اولان او محل لطیفه برنظر آتدی؛ صوکره بردنبره ، برون دلیکلری آچلمش، دوداقلر

— ای ، سن ، سنك اللرك نره‌ده ؟...

— لكن بن برشی بیلمیورم‌كه ... بكا اوكره‌تجك اولورسه‌كز ...

— تحف شی، انسان كیفلنمكی‌ده اوكرنمك‌می لازم كلیر ؟

— یوق، بو كندیكندینه، كندیكندینه‌اولیور ... ناجیه .. اوخ، اوخ، ناجیه‌جكم... اوخ، اولدیریبیورسك بنی ...

— ای ، اویله ایسه ، كل بانیودن چیقه‌لم‌ده سنی بتون بتون اولدیره‌یم ... چونكه باشمی صو ایچنه صوقه‌مام یا ... حالبوكه ، پارماغمك ویردیكی كیفی تزیید ایچون اغزمك‌ده لزومی وار .

— چیقه‌لم ... اوطه صیجاقدر ، اوشومه‌یز ... صوكره حاولیلرده وار ...

— كل سنی بن قورولایم ...

او زمان ناجیه زنبقی حاولوایله قورولامغه باشلادی؛ كندی وجودینه كلنجه ایچنده‌كی آتش اونی قورولانمغه محتاج براقمادن تنك رطوبتنی مص ایتمشدی ؛ ازه

ایدەرك : — لكن ، سن‌ده سویلسەك‌ئه یا... دیدی.

زنبق او زمان: — ناجیه‌جكم، قیمتلی ناجیه‌جكم...

ینه اوتنرەك وپرشهوت سسله ناجیه دوام ایتدی: — اوخ ، اوخ ... عمرم آرتیور ... فقط دها ، دها ... طور باقەیم ، دها كیفلنەلم ...

و الی ممەلردن قاچەلره ، قاچەلردن‌دها اشاغی‌اینەدی، لكن اوراده ، حدودی كچمەدن متردد كبی براز توقف ایتدی .

— قلبكك اوستنده كوكسمك نصل چارپدیغنی‌حس ایدییور‌میسك ؟... دها صوكره ، طور باقەیم ، اوخ ، نهایت.. نهایت اله كچدی ... آه بو طبیعته ذوق وحیات ویرن غنجهٔ عشقی نهایت اله كچیردم... ایشته... ایشته...

تماسك حظومستیسیله‌تنرەمكه باشلامش اولان زنبق ایكلیوردی ؛ اوده تنرەك بر سسله : — آه الك نه قدر حفیف ، نەقدر ظاتلی ، نصل تماس ایدییور ... دییه سویلندی .

— دها چابوق ، دها قوتلی ایسترمیسك ؟...

— خایر ، خایر ، بویله پك ایی ...

دیدی .

بانیو ایکیسنی‌ده استیعاب ایتدی ، شفاف صو ایکیسنك‌ده راحت راحت کورنمسنه مساعده ایدیوردی؛ ناجیه زنبقك وجودینه ییلان کبی صارلدی ، باشنی اوموزندن کچره‌رك، قولنك آلتنده‌کی قیلتری ایصردی، صوکره آغزینی اونك آغزینه اوزاتدی ، و تتره‌ك بر سسله: «اوخ ،اوخ، نهایت ، نهایت ...» دییوردی .

— ویر ، الله عشقنه ، اغزکی ، دوداقلریکی ... دیلکی ویر ...

و برطرفدن بوایسته‌دیکی‌لذتلره نائل‌اولوب اونلرله مشغول‌ایکن دیکر طرفدن قولنی طولاشدیره‌رق ، الیله ممه‌لرینی طوتیور ، ذوق و شهوتله میرلدانمغه دوام ایدییوردی :

— اوخ ، بو چیچکلر ... یا بو چیچکلر ... بنی نه قدر خراب ایدییور ، بیلسه‌ك کوزم ... نه قدر خراب ایدییور ...

باشنی نیم آرقه‌سنه‌دایایه‌رق ،کوزلرینی نیم قاپایه‌رق ، و نفسنی دیشلرینك آره‌سندن ایصلیق چیقاررکی صرف

آجیقلی یولوندیغم دولابه دوغری بر باقیشی واردی که عمرم اولدقجه اونوتمیه‌جغم...

ناجیه ایاغه قالقه‌رق : — اوت ، صویونمقدن باشقه چاره یوق ...دییوردی ؛ اولا پنبه ایپکلی چورابلرینی، صوکره بوتینلرینی چیقاردی ؛ دها صوکره اوموزنده‌کی قورده‌له‌لری چوزه‌رك کوملکنی‌ده دوشوردی و آلتندن محتشم بر قادین وجودیله چریل چیلاق ظهور ایتدی. دنیاده بووجود قدر متناسب بروجودکورمدیکمی اعتراف ایده‌رم ؛ زنبقك وجودی بونك یاننده بر چوجوق دینله‌جك قدرنازین واینجه ایکن، بوقالچه‌لرینك، مه‌لرینك ثروت شکلی ایله بالخاصه شایان دقت و مستثنا بر قادین وجودی ایدی؛ صوکره ، بوکونلرده قدرمك پارلاقلغنه اك بیوك دلیل اولمق اوزره تلقی ایتدیکم رشی وارسه‌اوده اونك تویلری‌ده کاملاً موجود اولمی‌ایدی،وبوقیللرك او قدرلطیف بر رنك وشکلی واردی‌که همان قوشوب ، دیز چوکه‌رك امك، یالامق ایچون دلی اولدم. فقط دها بوکا وقت کله‌مش اولدیغندن حرصمی تسکین ایچون چالیشدم.

ناجیه بانیویه‌صوقوله‌رق : — هایدی بانیویه باقهلم ،

وتكرار ايدەرك :

ـ يوق ، يوق ... سز ايستەم ، سن ... سن ديەجكسك... جانم بوكون اك صميمى بردوست دكلى يز؟

او زمان ، اوطورمش زنبقك اوكنه ديز چوكەرك ياواشجه كوملكنى اليله قالديردى، برطرفدن سويلنيوردى:

— اوخ ، نه خزينه ، نه خزينه... نه تناسب... نه يووارلاق بالديرلر... نه كوزل كوبك... اتدن دكل ، اك اوسته بر هيكلتراشك قلمندن چيقمش بر مرمركبى... طور، لطف ايتده باجاجقلرينى براز آچ باقهيم... آچ ده بركرەجك دوداقلرم دكسون...

باشى كوملكك آلتنه كيردى.

— صوكرەده نەكوزل قوقيور، ياربم... نەده شوخ شيمشسك ... وەروەن قوللانيورسك اويله مى ؟

بتون وجوديله تترەديكنى سسى او قدر اظهار ايدييوردى كه بن ده تترەمكه باشلامشدم؛ ديركن صقيلەرق:

— اوخ، لكن اولميەجق . صوينەلم مى ؟ ـ ديمسونمى؟

زنبق «نصل ايسترسەك!» ديدى، و بكا بنم ايچون ياپدينى بو فداكارلغى احساس ايتمك ايسترگبى آجيقلى

مدافعه وضعیتنده کبی طورمقده بولونمش ایدی ؛ اوزمان ناجیه برصدای حدتله :

— اوده نه اولیور ؟ های کوچوك عاصی های ... یوقسه مدافعه‌ده‌می بولنه‌جقسك ؟...

— کیمه قارشی ؟

— بکا ؟

— سزه قارشی نیچون مدافعه ایده‌یم ؟ بکابر فنالق یاپمق ایسته‌میورسکز یا ؟

ناجیه برطرفدن زنبقی طوتوب کندینه چکدرك :

— یوق بالعکس ... سنك کیفکی یاپمق ایسته‌یورم ، لکن بونك ایچون بکا تسلیم اولمك لازمدر ...

— لکن افندم ...

— افندم یوق دیدم سکا ، ناجیه .

— لکن ، بیلملیسکزکه ...

— بیلملیسکزکه دکل ، بیلملیسك‌که ...

— او ، بوکا هیچ جسارت ایده‌م ...

اوزمان ناجیه قوجاغنه آلمش اولدیغی زنبقك اغزینی کاملاً اغزینه آلدی ؛ ودیلنی امکه باشلادی ؛

و اوته‌کنی اوپدی ، و اونی‌ده برنجی کبی ، امدی وایصیردی .

زنبق — آه ، لکن نه یاپیورسکزیا ؟

ناجیه — لکن سنی سـوییورم ، کوزم ... سنی ایلك کوردیکم کون اکلامدکی‌که سکا عاشق اولمشدم...

زنبق — قادین قادینه عاشق اولورمی ایمش ...

ناجیه — کوچوك بدلا ... دنیـاده بوندن ایی باشقه نه واردر ؟

صوکره ارقه‌سـنده‌کی البسه‌یه قیزه‌رق :— ملعون البسه ... دیه حایقیردی ؛ نه قدر صقندی ویریبور ... بتون‌بتون‌ارقه‌مدن‌چیقارمق‌ایسته‌یورم ... نه دیرسکز ؟

— نصل ایسترسه‌کز افندم ...

— یوق ، بن اویله ارەمزده افندم مفندم‌ایله‌سـوز ایسته‌م ...

— لکن سزه نصل خطاب ایده‌یم ؟

— ساده‌جه ناجیه دیرسك ، اوقدر ..

کندی ارقه‌سنده آرتق یالکز کوملکی قالمش ایدی؛ بوانناده زنبق، احتیاطاً اوله‌جق‌که ، براز کری‌چکلمش،

ناجیه‌نك نظر حرصنی تحریك ایچون کافی ، حتی فضله ایدی .

چونکه ، ناجیه صبرسزلانه‌رق :— هله کوچوك سحربازه‌باقارمی‌سیکز؛دیه سویلنمکه باشلادی ؛ دها اون آلتی یاشنده بر چوجوق‌ده، بنم قدر ممه‌لری وار .. .

بو سوزی سویلرکن ، النی زنبقك کوملکنك اوکندن ایچری صوقدی .

— آه نه خارقه،دیه میرلدانمغه باشلادی ؛ یاغنجه‌کی شو اوجنه‌ده باقکز ... اوخ ، مساعده ایدرسه‌کز ، بونلری برکره‌جك اوپه‌جکم ...

وناجیه‌نك اغزی بو ممه‌لرك اوزرینه یاپیشدی ؛ و یالکز اوپمکله قانع اولمیه‌رق ، امدی ، حتی دیشلریله برازده ایصیردی ، اونك اوزرینه زنبقده بر حرکت شهوت پیدا اولدی .

— آه چاپقین، کوریورمیسکز چاپقینی ... دها دنیایه دون کلمش‌ده ، باقه‌ك آ ، اغزینك طادینی‌ده بیلیور ... شمدی‌ده اوته‌کنی اوپهم ، دکمی کوزم ؟ چونکه بلکه قیصقانمشدر ، یازق دکمی ؟...

صیحاق ...

— سزده چوق صیقی کیمسکزده اوندن ...

— حقك وار ؛ بوغولیورم ... اکرکسه کلیه‌جکنه امین اولسه‌یدم ، قورسه‌می جیقاررردم ...

— مستریح اولکز ، هیچ کسه کلەمز ...

ناجیه : — او حالده،دیدی . وسرعتلی بر حرکتله بتون‌البسه‌سی آچدی، قورسه‌سنك اوچ درت قوبچه‌سنی چوزدی ، قوتله کندینه چکدی، صوکره چیقاره‌رق بر قولتوغك اوزرینه آتدی . و شهوتله بر نفس آلدی ؛ ارقه‌سنده باتیسیت بر پەنیوارایله اونك اوزرنده ساتندن البسه‌سی قالمشدی . صوکره‌زنبغه دونه‌رك : — ای سن ، دیدی ؛ سن‌ده صیقلمیورمیسك ؟

— خایر . باقسه‌کز آ بنم البسه‌م نه قدر خفیف...

بویله دیمکله برابر ، زنبق‌ده ، هپ بنم تنبیهلرمه اطاعةً البسه‌سنك قوشاغنی چوزدی ؛ وارقه‌سندن سوزولوب دوشن‌روب دوشامبرك ایچندن‌باتیست کوچوك کوملکیله قدیفه ترلکلر ایچنده چیلاق ایاقلریله ظهور ایتدی . کوکسنك اپکی شکلی لطیفی کوملکنك التندن

تنبيهلره اطاعةً : « پك چوق ! » ديدى ؛ صوكره زنبغى الندن طوتوب ايكيسنده برقولتوغه ايليشديرلر ؛ اوطوردىلر ، اوزمان بر سورى سؤال باشلادى ؛ نه اولمش ، نصل اولمشدى ، بو اوه نره‌دن كلمشدى ، بونلرك هپسنه بنم طرفمدن ترتيب ايدلمش جوابلرى آليوردى ؛ بوجوابلرده كندينه شبهه‌ويره‌جك هيچ بر شى يوقدى ، الك صوكره : « پك ممنون اولدم . » ديدى ؛ « او اودن ، او بويوك تيزه‌لك اوله‌جق عجوزه‌نك طرناقلرندن قورتولديغكه چوق سوينديم ؛ باخصوص كه بوراده بولوندقجه سنكله كيجه كوندوز برابرز . ديمكدر ، دكلى ؟ لكن سويله اولدن باقه‌يم ، كرجكدن بنى سوييورميسك ؟...

— البته ... هيچ سوميه‌جك اولسه‌يدم ، سزه دون كيجه‌كى مكتوبى يازارميدم .

— آه كوچوك شيطان ... بنى اومكتوبك نصل قامچيلاديغنى بيله‌مزسك ... صوكره ، تكرار قولندن طوتوب ، ديزلرينك اوزرينه اوطورتدى ، زنبق چكينه‌رك : « لكن سزى راحتسز ايده‌جكم ... » ديدى .

— هيچ بر وقتده ... اوف ، بو اوطه‌ده نه قدر

ايديبورم. بوكون ساعت آلتيده سزى زيارت ايده‌جكمى وعد ايده‌رم .

مكتوبى كمال ظفرله قالديره‌رق : « ديمك ! » ديه حايقردم ؛ ديمك ، ارتق اونفرت عظيمه‌يه رغماً اله كچه‌جكدى .

ساعت بش بچقده بن‌ده ، نه‌بر تفصيلاتى ، نه‌ده بر كلمه‌يى غائب ايتميه‌جك برموقعده، كوشه‌نك برنده بولنان بر آينه‌لى طولابه صاقلانمشدم ؛ بكا دائر اوك ايچنده هر علامت قالديرلمشدى ؛ ياتاق چارشافلرى دكيشمش ، وقونيلانلرعنبرلى قولونيا صويى ايله تعطير ايدلمشدى.

تمام التيده اوك اوكنده بر عربه توقف ايتدى ؛ بر ازصوكره ، ناجيه خانم ، اوت ، ارتق اسميله سويليه‌لم ، خدمتجى دلالتيله اوطه‌يه كيردى ، وايلك سوزى : «يالكزميسك كوزم؟» اولدى ؛ زنبق جواباً كاملاً يالكز اولديغنى تأمين ايتدى : اوندن صوكره ايكنجى اولق اوزره :

— بنى كورمك خوشكه كيديبورمى؟

سوزينى سويلدى ؛ بوكا جواباً زنبقجق ، بنم

افندم ،

شمدی یه قدر تیزه‌مك اونده تصادفلر مزده بکا ابذال ایتدیککز توجهکزه مقابله ایتمك فرصتنه نائل اولامامشدم؛ فقط اکر موافقت بیوررسه کز هردرلو امرلرکزه اماده اولدیغمی عرض ایله جواب عالیکزه منتظرم .

التنه امضـا ایله اومزك ادرمسنی علاوه ایتدیردم ؛ ومکتوبی همان کوندردم؛ زنبق بونك نه‌دیمك ایستدیکنی صـاق ایدییور وبکا بیك درلو سـؤالر صوریپوردی ؛ بو ایسه ایضاحاتی تأخیرایده‌رك « کورر ، اکلارسك. » دیه جواب ویریپوردم .

او برصباح جواب بکلتمدی ؛ بوجواب بکا یازیلان کاغده ، بنه اویازی ایله ایدی ؛ بکا اوچنجی مکتوبمه مقابل عنـایت ایدیلن جوابه بدل ، ایلك ومعنا سز بر مکتوبه مقابل همان استعجال ایله کوندریلن بو سطرلری بوکون نصل حسدله اوقودیغمی تعریف ایده‌م :

روحم ،

مکتوبکزی آلدم ؛ اولدن سزی تخطر ایچون ایچه یورولدم ، فقط تخطر ایدر ایتمز، همان جوابه مسـارعت

ایدردی ... دیدی .

بن ده کولمکه باشلادم . — دیمك که خوشنه کیدییورمشسك ...

او زمان اجتناب ایدر کبی : — امان الله کوستر - مسون ...

بن ایسه : — نیچون ؟ بونده نه فنالق وار کوزملم ؟ فقط ، رجا ایدرم ، او خانم کیم اولیور ، اسمی نه در ؟

او زمان براسم سویلدی که ، بنی صوك درجه شدید بر صدمهٔ حیرت ایله خراب ایتدی ؛ بوخانم مکر ، بنم حکایه نك باشنده بحث ایتدیکم « ارککلردن پك چوق نفرت ایدن » خانم ایمش ... اوزمان ، بردن بر آن ایچنده دماغمده او قدر ابلیسانه بر تصور پیدا اولدی که ، بو استعدادمه بن بیله حیرت ایتدم ؛ بو « ارککلردن پك چوق نفرت ایدن » خانمی زنبقله بو اوه جلب ایدوب ، اوکا بر درس عبرت ویرمك ... وبوتصوربنی او قدر مسحور ایتدی که ، همان اجراسنده بر بأس کورمدم ؛ وزنبقك النه بر کاغد برده قلم ویروب او خانمه خطاباً شویله بر مکتوب یازدیردم :

قادینلر کندی کندیلرینه نه یاپه بیلیرلر ؟

— سکا دون پارماغمله ، اولسی کون اغزمله یاپدیغم شیئی بربرلرینه قارشی پك اعلا یاپه بیلیر وتلذذ ایدرلر... بزده‌ده بونوع قادینلره ظرفا ، یاخود سویجی دیدکلرینی البته ایشتمشکدر ...

او زمان درین درین برشی تخطر ایدییورمش کبی : « ها ... » ایتدی؛ وبنم اصرارم اوزرینه اکلاتمغه مجبور اولدی ؛تیزه‌سنك اوینه اره‌صره ارن کویندن غایت شیق و ظریف بر خانم مسافر کلیرمش ؛ بو خانمی بویوك تیزه‌سی هیچ سومه‌دیکندن هرنه‌وقت‌کلسه لعنت ایدرمش، و کوچوك تیزه‌سی ایله اره‌لری پك ایی اولدیغندن قوله مجبور اولورمش ... حتی بر کون ، ایکی تیزه اره‌سنده بر غوغا بیله اولمش‌ده بویوك کوچوکه : « براق شو مردار سویجی قاری‌یی ... » دیمش : زنبق او زمان بو سوزك نه دیمك ایسته‌دیکنی اکلامامش ایسه‌ده شمدی بونی اکلامقده ایمش ...

صوکره کوله‌رك : — تحف شی ، دیدی؛ بوقادین بنی کوره‌ده کورسه صوك درجه التفات و تبسم ایله معامله

انتقال ایتمکله قادینلرك ارککلره قارشی حس ایتدکلری ابتلایه‌دائر قونوشیوردق؛ بن ایکی کون اولکی ماجرانك سوق تخطریله، کندیسنه «بعض قادینلر واردرکه ارککلردن نفرت ایدرلر...» دیمجه حیرتله یوزیمه باقدی؛ بن دوام ایده‌رك «ارککلردن نفرت ایدرك، قادینلره مفتونیت بسلرلر...» دیدم؛ زنبقك دهاحیرتله بکاباقدیغنی کورنجه کندیسنه بو مسئله‌یی ده ایضاح ایتمك لازم کلدی...

اوزمان هرنه‌قدر میلاد عیسادن ۱۷۰ سنه اول تأسس ایتمشسه‌ده، بوکونکی جمعیت حاضره‌ده برچوق مریدلری الآن موجود اولان بودین ایله بونك مؤسسه‌سی اولان صافودن بحث ایتدم؛ بوصافو مدللی قادینلرندن اولوب، راهبه اولدیغی کبی پك ده کوزل اولمدیغندن کسه طرفندن شایان محبت کورولمه‌مش وکندیسی ده کسه یی سومه‌مشدی؛ بونك ایچون حرص انتقام ایله ارککلر علیهنده برجمعیت تشکیل ایتدی؛ بو جمعیتك بتون ارکانی ارککلری قوللرینك ارەسنه آلمامغه وعاشق ومعشوقه اولمق اوزره یالکز قادینلره التفات ایتمکه یمین ایتمشلر ایدی.

اوزمان زنبق بکا صافدرونانه صوردی: — ای

بر بانیو توصیه ایتدم، و جویز قدر بر سونکرجکی ختمی منقوعه باطیره رق، کوچوك دوداقلرك ارهسنه قویمسنی تنبیه ایتدم .

او زمان ، بویوك و کوچوك دوداقلرك نه اولدیغنی کندیسنه اکلاتمق لازم کلدی ، بونك ایچون ایسه بر آینه یه احتیاج محقق ایدی؛ و بو آینه ایله وجودینك الستیکیتی سایه سنده، بولطیف خواجه لغی ده ایفا ایتدم؛ کندیسنه کنج قزلرده مرکز حظ و شهوت اولان وحالبوکه یوق دنیله جك قدر غیر مرئی وغیر موجود کبی اولان بصری ارائه وایضاح ایتدم: صوکره معبد عشقك ایکی قاتلی ظرفلری اولان بویوك و کوچوك دوداقلری کوستردم؛ صوکره، مهلك طریق بکر اوزرینه آتلمش اولان بر پرده سی کبی اولان غشاوهٔ بکارتی اکلاتدم .

اوندن صوکره دوداقلرندن بر کره دها اوپه رك اوکا وداع ایدوب ایشمه کیتدم ؛ اقشام اوستی عودتمده ، اوده هرشیئی حاضر بولدم ؛ بن اوده یوقکن، زنبقجق اوخانمی اولمشدی؛ و اوطوردق، قارشی قارشی یه یمکمزی یمکه باشلادق؛ لقردی ارهسنده، نصلسه ، بحث قادینلره

زنبق ایسه، یالکز کوزل دکل، لطیف و حتی شایان پرستش ایدی؛ کوزللکندن باشقه صوك درجه جالب اشتها ایدی، تصور ایدیکزکه، دون کیجه‌کی صوك وضعیتده اویومش اویله‌جه قالمش ایدی؛ یالکز قولنی برآز آچمش اولدیغندن اورتوده آچلمش، ونیم کشاده کوملکندن ممسنك بری مکشوف قالمشدی.

بو چپلاق ممنك منظره‌سی قدر لطیف هیچ برشی یوقدر؛ چونکه، بیاض و مدور اولان بو ممجك، ایپك صاچلرك ایچنه کومولمش اولان باشك وچهره‌نك ویردیکی لطافته برحیات، برذوق بی‌بدل علاوه ایدییوردی؛ صوکره، تپه‌جکی، او قدر کسکین بر قیرمزیلقله منظور ایدیکه، برچیلك دنیله بیلردی؛ یاواشجه بونك اوزرینه اکیلدم، دوداقلرمك اوجیله بوکا تماس ایتدم. جلدنده بر رعشه اوچدی، و ممنك اوجی دیم دیك اولدی، یورغانی اوزرندن چکوب آله‌رق تکرار دون کیجه‌کی عملیاته باشلامق المده ایدی؛ حالبوکه پك تازه بر جریحه ایله مجروح اولدیغنی تخطر ایدرك شوق و تهالکمی ضبط وتسکینه مجبوریت حس ایتدم. و اویاندیغی وقت، کندیسنه

و اوزون بر ایکلتی ایله قوللرمك ارەسنده بیتاب وخراب ، سوزولدی بی‌حرکت قالدی .

آه ایلك لیلهٔ وصال ... سنك برثانیهٔ غرام وشهوتك دنیانك بتون سلطنتلری یوز بیك کره فدا اولسون !... کیمك حیاتنده بوکیجه کبی برکیجه اولسون یوقسه، اوآدم دنیاده یاشامامش اولدیغنه شبهه ایتمه‌لیدر .

صباحه قدر، بیك دلیلك ، بیك ذوق وشهوت، بیك انین سعادت ایله کچیردیکمز بو کیجه‌یی ، مزارده بیله تخطر ایده‌رك سعادتله تتره‌یه‌جکمه یمین ایدرم ...

صباحلین اویاندیغم وقت کندمی کیجه‌نك تلذذات لطیفه‌سنك ویردیکی یورغونلقله نیم بیتاب بولدم. فقط، ایلك حسم، یانی باشمده ، خواب نوشین لطافتنه تسلیم وجود ایتمش اوله‌رق یاتمش اولان بوکنج قیزوجودینك بخش ایتدیکی سعادت عمیقه اولدی . آزیجق باشمی قالدیره‌رق کندیسنه باقدم .

فکرمجه بر قادینك کوزل اولدیغنی اکلامق ایچون صباحلین یاتاغنده کورمه‌لیدر وبر قادین اکر صباحلین ، یاتاغنده کوزل ایسه، هروقت کوزل اولدیغنه‌امین اولمالیدر؛

طنیله شکایته باشلادی ، « نجون چکیلدك یا ؟... جانمی یاقدن قورقیورسه‌ك هیچ قورقه... بن کندم ایسته‌یورم...» دیه سویلنمکه وقیچنی قالدیروب ایندیره‌رك ، بنم قارنمه قدر یوکسلته‌رك بکا تماسه چالشمغه باشلادی ؛ آلتمده قاییور ، بر طرفدن قوللریله وجودمی بلدن احاطه ایتمش ، قاچه‌لریله بوینمی ضبط ایتمش اوغراشیوردی ، و « ایلله ... ایلله ایسترم ... طورمه ... » دیه شکایت ایدییوردی.

بردنبره برصیحهٔ مظفریتله حایقردی، بن قورقه‌رق توقف ایتمشدم ، او طبیعی بر تمایلله کیدوب کلمکه ، بکا یاردم ایچون قیچنی کوتوروب کتیرمکه باشلایه‌رق بر طرفدن‌ده کسیك ، تتره‌ك برسسله ایکلیوردی : ــ او ، یوق، یوق... طورمه... الله‌عشقنه‌طورمه... دها، دها... جانمی آجتییورسك ، فقط الله عشقنه دها قوتلی ، دها صیقی... بنی اولدیر ، طورمه ، اولدیر... اولدیر سوکیلم اولدیر... اوخ ، اوخ ... اولیورم ، اولیورم ، والله بالله اولیورم ... آی، آی ... جانمی آلیورسك ... امان ، امان ... اوخ ، اوخ ... او ..... خ !...

وجودینی بوسه‌لره، چیلغین، آزغین، آتشلی بوسه‌لره‌سترم باشلادم؛ هر بوسه‌ده ایصیریلیورمش کبی صیچرایوردی، اوده ایچه‌حرصلانمش، اوده بنی کوچوك اینلرله ایصیرمغه باشلامشدی. و دوداقلرمز بربرینه راست کلدکجه، استغراق وسعادت سکوتلری حاصل ایدییوردی. بردنبره، نصل اولدی بیلمم، باجاقلرینك اره‌سنه صوقولمش سرت باشلی بر شی النه کچمش اولمقله حیرتله حایقردی، نه‌دن صوکره انجق شمدی اکلایورمش کبی: ــ ها، شمدی اکلایورم ... دیمك بونکله ... اویله‌می؟ فقط بونك امکانی یوق ... بونصل صیغه‌جق ... نه قدر بویوك...

بن حایقره‌رق :ــ آه ارتق کندمه مالك‌دکلم... بنی دلی‌ایتدك... باق‌شمدی صیغارمی‌صیغمازمی کورر سك.ــ دیه ارقه اوستی یاتیردم، باجاقلرینی اوموزیمه آلدم؛ او زمان تویجکلرله محاط بر تدور لطیفله عرض وجود ایدن محفظهٔ بکارتنی برکره او قاتی شیله اوقشادم؛ دلی کبی اولدی، ایلك دفعه اوله‌رق جبل زهره‌سنی زیارت ایدن بوزائر حساس اونی خراب ایتدی، قیورانمغه، تتره‌مکه باشلادی؛ بنم چکیلدیکمی کورونجه واز کچیورم

بن پارماغمی جبل زهره‌نك قدیفه‌سنه تماس ایتدردیکه ، طاتلی انینلرله ، کسیك صیحه‌لرله ، و نوازشلرله جواب ویرمکه باشلادی، چوق کچمه‌دن تکرار کریلدی، دیکیلدی، بویمی بنی بوغه‌جق قدر صیقمغه باشلادی؛ نهایتسز سوزلر سویلندی، سویلندی ، نهایت بردنبره قوللری کوشه‌دی، آه ایتدی ، باشی آرقه‌یه دوریلدی ، اولو کبی حرکتسز وبی مجال قالدی . کوزومك اوکنده‌کی بومحتشم وکورپه وجودك بوعلائم ذوق وشهوتنه بیکانه . بی‌حس قالامادم، همان چکدم کوملکنی چیقاردم ، پیرتارجه‌سنه صویوندم ، چیلاق اوله‌رق اونی‌قوللرمك اره ندەیاتاغه قدرکوتوردم، وبوچیلاق وکنج قز وجودینی چیلاق وجودمك اوستنه یاتیردم .

انجق کندینه اورادەکله‌بیلدی؛ اوزمان اغزم اغزنده، وجودلرمزی چیلاق وماس بولنجه ، سویندی ، او بنم حیاتمی و بن اونك حیاتنی مص و تنسم ایدییوردق ، درین درین ایچنی چکەرك « بن اولیورم ... » دیدی .

— اولیورمیسك؟ دیدم . سنمی؟ بالعکس ... اصل شمدی یاشامغه باشلایورسك ...

اوكره‌ته‌يم... فقط دها يقين كل. ودوداقلرى دوداقلرمه ويرباقه‌يم... اوح، ها شويله ... آه نه طاتلى آغزك وار!... » قوللمه كنديسنى ايجه كوكسمك اوستنده صيقشديردم، ايكمز بر وجود كبى اولمشدق. او پر شهوت وارزو اللرينى بوينمه طولامشدى؛ بن تكرار باجاقلرينك ارەسنه المى صوقه‌رق بينه او مركز حس وحيات اولان يومشاق تويلره كلمشدم:

— المى حس ايدييورميسك؟

تترەيەرك: — اوت، اوت، ديدى.

— اى، يارماغمى‌ده حس ايدييورميسك؟

— اوخ ... اوت، اوت ...

— ايشته شمدى طوقوندينم شى بكارت دنيلين شيدر. قادين والده اولمق ايچون بوزارك يرتيلمسى لازمدر؛ بوزار يرتيليرسه باكرلك بيتر، قادينلق باشلار. وايشته بنم ايسته‌ديكم خارجى نوازشلرله سنى ممكن اولدينى قدر باكر طوتمقدر ...

او شبهه‌سز والده‌سزلكدن و اقرانسزلقدن بى خبر قالمش اولدينى بو سرائر نسويته وقوف ايله متحير ايكن،

بر باشقه نوازش ، هر نوازشی ایری برسعادت اولان بو لطیف عشق الفباسنی ممکن اولدیغی قدر چوق دوام ایتدیرمك ایسترم ؛ صباحلین شنی صویارکن ، نصل صویدم ایسه . معصومیتکدن‌ده اویله‌جه صویمق ، برر برر چیقارمق ایسترم ... نصل صویارکن چیقاردیغم هر پارچه اومعزز کردن ، کوکس کبی برباشقه کوزللك . بر باشقه یکیلك اظهار ایتدی ایسه ، سنی معنادە اویله صویمق ، هر کوزللکدن باشقه‌جه مسعود اولمق ایسترم . صباحلین بن قابا برآدم کبی بتون بونزاکتلرك اوستندن آتلادم ؛ کوزلرم پاك وصاف عریانلغکه هجوم ایتدی ؛ سن بکا ویردیکك شیئك نه قدرامثالسز اولدیغنی شبهه ایدەمزسك که ...

— ای فنامی یاپدم ؟

— جانم فنا یاپدك . دیمك ایستەمیورم ...

یمکدن قالقمش ، اوطەمزه کچمشدك ؛ اياقده یانمده طوریيور ایدی ، طوتوب دیزلرمه اوطورتدم ؛ اتکنك بلنی چوزەرك البسه‌یی‌ده یوقاریدن‌اشاغی‌صیردم، کوملکه قالدی، وتتره‌یەرك « شمدی کل سکا بکارتك نه اولدیغنی

— اوحالده سن دها بنم عاشقم دکلسك اویله‌می ؟

— بن هنوز بوسعادته مالك اولمادم .

— ای نه وقت اوله‌جقسك ؟

— نه‌قدر کج ممکنسه او وقت ... .

— دیمك بواوقدر سومدیکك برحرکت اویله‌می ؟

— بوبالعکس دنیاده الك چوق ارزوایتدیکم برشیدر .

— آه یاربم ، بنه نه قدر صیقلیورم ... ایشته بنه سویلدکلرکی اکلامغه باشلادم ...

— یاوروجغم ، بر قادینك عاشقی اولمق سعادت الفباسنده ، صوك حرفه کلمك دیمکدر ؛ حالبوکه ، اوندن اول یکرمی سکز حرف دها اوکرەنمك لازمدرکه . بوسه بونلرك ایلك حرفیدر .

— ای بکا بوصباح یاپدیغك هانکی حرفدر ؟

اوزمان بونك صوك حرفه پك یقین اولدیغنی ، بنم بردن دلیرەرك صبرسزلقدن برچوق حرفلری آتلامش اولدیغمی اعتراف ایتدم ؛ اوزمان برغمزهٔ اغبرارایله : — بنمله اکلهنیورسك سن ، دیدی .

— خایر ، یمین ایدەرم‌که اکلنمیورم ؛ بن بوهرحرفی

— اونچون ؟

— سن بنی سومیورمیسك ؟

— سومك وار ، سومك وار ملکم ... بوصباح سنی سودم ، بو هرنه قدر چوق طاتلی ایدیسه‌ده ...

— آه نه قدر طاتلی ایدی !

— اوت ، نه قدر طاتلی ایدیسه‌ده بکارتی ازاله ایده‌مزدی .

— اویله‌ایسه بکارتی ازاله ایدن‌شیلر نصل‌شیلردر؟

— اولا سکا بکارتك نه اولدیغنی اکلاتمق لازم...

— امان ا کلاتیرمیسك ؟

— حالبوکه بوقولای‌دکلدر... بکارت سنك‌کبی هیچ بر عاشقه مالك اولمیان کنیج قیزلره مخصوص برحال جسمانی و معنویدر .

— اوحالده عاشق اولمق نه دیمك اولیور ؟

— بوده برارکدکله انسانلرك چوغالمسنه یاردم ایدن برحرکتده بولونمق دیمکدر .

— ای بر دها بوحرکتی یاپمدقمی ؟

— خایر ...

باقیش باقدی‌که بنی مستغرق وجد ایتدی .

یمکه اوطوردقجه ؛ صفره‌ده بردنبره دیدی که :—
بیلیرمیسك نه ایستیورم ؟

— نه ایسته‌یورسك . باقه‌یم کوزلم ؟

— اوقومق ، اوکرهنمك ایسته‌یورم .

— او، بوصراقده نره‌دن چیقدی ...

— بیلمدیکم اوقدر چوق شیلر وارکه...

— عجبا نه‌لر بونلر باقه‌لم ؟

— برچوق‌شیلر... مثلاسن بکا بوکون باکرمیسك دیه صورمشدك ؟

— اوت ...

— بن جواباً بیلمیورم دیدیکم وقت سن تحف تحف کولمشدك ...

— طوغری . نه اوله‌جق ؟

— ای باکر اولق نه‌در اویله ایسه ... ایشته بونی اوکرهنمك ایسته‌یورم ...

— برارکك طرفندن هیچ سوله‌مش اولق ...

— اویله ایسه بن باکر دکلم اویله‌می ؟

دوشون ، اقشام بن كلنجه بكا قرارکی سویلرسك ... اکلایورمیسك ؟

خدمتجی‌قادینی چاغیره‌رق ، خانمه احترامات لازمه‌ده قصور ایتمه‌مسنی ، و بر ترزی قیز چاغره‌رق ، البسه وچماشیر کبی لوازمك تدارکنی امر ایتدم ، کافی مقداردە پاره براقدم ؛ وکندیسنی کوزلرندن اوپه‌رك ایشمه‌کیتدم.

اقشام اون برده اوه عودتمده قپویی بکا کندیسی آچدی ، همان بوینه صچرایه‌رق :— بن دوشوندم ، وقرارمی ویردم ، دیدی .

— نه‌یه قرار ویردك باقهلم ؟

— بن طبیعتك قادینی اوله‌جغم .

— دیمك قرارك قطعی !

— ألبته !...

ایچری کیردك ، یمکدن‌قدرکلن ترزی‌یی ، ترزینك کتیردیکی موده‌للری ، انتخاب ایتدیکی قماشلری اکلاتدی ، صوکره بوینه صاریله‌رق طاشلری اریتمه‌جك بر لطافت محزونانه ایله « آه بتون بونلره سنك سایه‌کده نائل اولدیغمی دوشوندکجه ... » دیه کوزلری طولو طولو بکا اویله بر

عصيان ايتديلر ؛ ديديلركه : « هيئت اجتماعيه بكا جبر ايتديكى اسارته مقابل نه ويرييور ؛ شبهه‌سز سوه‌ميه‌جكم برادمله ازدواج دكلمى ؛ بر آدمكه بنى اون سكز ياشمده ضبط ايده‌جك ، كندى منفعتنه حبس ايده‌جك ، وبنى بتون حياتمجه بدبخت ايده‌جك ... او حالده ، بن كندى كيفمه ، هيئت اجتماعيه‌نك خارجنده ياشامغى ، حر اولوب ايسته‌ديكمى يابمغى ترجيح ايده‌رم . او حالده ، بن هيئت اجتماعيه‌نك دكل ، طبيعتك قادينى اوله‌جغم . » ايشته ايكى كوزم ، بزم‌ده‌شمدى‌يابديغمز شى هيئت اجتماعيه‌يه كوره‌فنا ، فقط‌طبيعته‌كوره غايت‌ايى‌ومشروعدر ؛ چونكه‌ارزولرمزك تسكينيدر . شمدى‌اكلادكمى ؟

— تماميله ...

— اى اويله ايسه شمدى دوشون باقه‌يم ، ودوشوندكدن صوكره بكا سويله ... طبيعتك‌مى يوقسه هيئت اجتماعيه‌نك قادينى‌مى اولمق‌ايسترسك ؟

— بن سندن آيرليه‌يم‌ده نه‌نك قادينى اولورسه‌م اولايم ... بنم ايسته‌ديكم انجق بودر ...

— خير ، مسئله بك مهمدر ، اوزون اوزون

ارکلر قوتلی اولدقلرندن الحکم لمن غلب قاعده سنه رعایته مجبور قالان قادینلرده اسارته قاتلاندیلر ... کنج قزلره جبر ایدیلن قانون بکارت ، قادینلره جبر ایدیلن قانون ایسه صداقت اولدی. یعنی او زمانك ارکلری قادینلری ایسته‌دکلری کبی قوللانمق ایچون کنج قزلری باکر وقادینلری صادق قالمغه مجبور طوتدیلر . ارکلر، قادینلره بوقانونلری وضع وتلقین ایدرکن خودکاملقلرینك نتیجه‌سی اوله‌رق ، کندی احتراصلرینی ایسته‌دکلری کبی تسکین ایتمك حقنی محافظه ایتمشلردی ، فقط دوشونمه - مشلردی‌که ، بویله یاپارکن ، یعنی کندی احتراصلرینی کمال‌سربستی‌ایله تسکین ایدرلرکن، قادینلری‌دم کندیلرینه تعیین ایدلمش‌وظیفه‌دن خارجه چیقاره‌جقلر. ایشته کندی سلامتلرینی اونوتمه‌رق ارکلری مسعود ایتمکه قالقان قادینلرغایت آجی‌بر درس اولمق اوزره ، عیب وحجالتدن باشقه برشی بولمادیلر .

— ایشته بوحقسزلق ، دیدی .

— اوت، البته . .. بوحقیقةً بویوك برحقسزلقدر، بونك‌ایچون‌بعض‌قادینلر بواسارته، بوحقسزلغه‌حدتلندیلر،

جدی بر بحث ایتسه اکلارمیسك ؟

— سن سویله سه‌ك هپسنی اکلایه جغمی ظن ایده‌رم...

— اویله ایسه قالق کیین ، هم یمك یه‌لم ، هم ده سنکله اوزونجه وجدی اوله‌رق قونوشه‌لم.

قالقدی ، کیندی ؛ بن یمك ویرلمسنی تنبیه ایده‌رك اونی صفره یه اوطورتدم ؛ او زمان سوزه باشلادم :

— دنیا قورولدیغی وقادین دنیایه کلدیکی زمان شبهه‌سز خالق قادینلره ده ازککلره بخش ایتدیکی حقوقی کاملاً ویرمشدی . یعنی سوق طبیعیسنی تعقیب ایتمك حقوقنی ... ارکك اولا عائله ایله ایشه باشلادی ، قاری بولدی ، قادیندن چوجوقلری اولدی ؛ برقاچ عائله بریره طوپلاندیلر ، بر قبیله تشکیل ایتدیلر ، بش التی قبیله بر یره کلدی ، برهیئت اجتماعیه یاپدیلر ؛ بوهیئت اجتماعیه منتظماً اداره اولونمق ایچون برطاقم قانونلره لزوم کورولدی ؛ ایشته قادینلرك اسارت و فلاکتلری او زماندن اعتباراً باشلادی . چونکه او زمان قادینلر قوتلی اولسه‌یدیلر ، بو کون بتون دنیا حالا اونلرك کیفنی ، یعنی اونلرك قویدقلری قانونلری تعقیبه مجبور اوله‌جقلردی ؛ حالبوکه،

بواندن اعتبارا اونك طرفندن كسيك صدالر ، تتره‌مه‌لر، ايكلتيلر پيدا اولدى ، نهـايت بتون روحنك كچديكى بر اوزون تشـنج ايله قيوراندى، قيوراندى، صوكره اولو كبى بى حركت قالدى ...

ديزلرمك اوزرندن قالقه‌رق، كندينه كليشنى سـيره طالدم ، كوزلرينى آچدى، اوطورمق ايچون چالشه‌رق، ميرلدى كبى بر سـسله : ــ آه ياربم ... اولدم ، خراب اولدم ... سـوزلرينى سويلدى . فقط او قدر مسـعود اولديغنى كوستريپوردى‌كه ، بنى مسـعود ايدرك مسعود اولان بو قزه جانمى فدايه حاضر ايدم .

صوكره بردنبره بكا باقه‌رق : ــ لكن بنم عقلمه بر شى كلدى ، ديدى .

ــ نه ، ديه صوردم .

ــ ظن ايدرم بويابديغمز فنا برشى ...

او زمان يانمه اوطوره‌رق : ــ سـكا هيچ حياتدن جدى بحث ايدنلر اولديمى ؟ ديه صوردم .

ــ اوت، بعضاً بابام. اوله‌دن بحث‌ايدر، وطاريلردى.

ــ خاير، اونى ديمك ايسته‌ميورم ، يعنى سكا بريسى

اره‌سنه اغزیمی تماس ایتدردم ، حیاتمه حیات وابدیت بخش ایدن درین و اوزون بر بوسه ایله اوراسنی قوقلادم ، و دلی کبی اوله‌رق ، عشقدن قودورمش ، اونك لرزه وصیحات سعادتنه ، ذوق ایکلتیلرینه نوازشلرله جواب ویره‌رك ، قاچمجه یاتاغمه قدر کوتوردم ؛ اونی یاتیره‌رك اوکنه دیز چوکدم ؛ او ، قیرغین ، خراب شهوت ، طوریبوردی ؛ ارتق مقاومت ایده‌میوردی . اوکنی آچدم ... آه یارب ، او منظره‌یی عمرم اولدقجه اونوته‌میه‌جغمه یمین ایدرم . اوراجقده ، تویلرینك ایچنده ، قابارمش ، منتظر مص و شهوت طوران شکوفهٔ نسویتنك رنك لطیفی ، شکل دلفریی ایله نه دلبر ، نه قدرشایان ارزو ایدی !... قاملیا وجودینك کوبکندن کوجوك پوسه‌جکلرله ، اوتویلرله مزین اولان قریزانته‌مه قدر کلدم ، او تتره‌یور ، مینی مینی صیحه‌لرله ایکله‌یور ایدی ، وبو قریزانته‌سی کمال ذوق و صفا ایله اغزمه آلدیغم دقیقه ، ظن ایتدم که بتون دنیایه، بتون موجوداته، بتون مخلوقاته حاکم ... چونکه او زمان حریص بر دوداقله حرارتلی بر بکارتك تماسی وقوعبولمشدی ...

او زمان بو وجودك نصل صوك درجه‌ده عشق و شهوت ایچون دنیایه کلمش اولدیغنی تقدیر ایتدم ؛ نصل بعض وجودلر کندیلرینه تماس ایدیلر ایدلمز صوك درجه بر رعشهٔ شهوت ویرمکه قادر ایسه‌لر ، ینه بعض وجودلر واردرکه ، کندیلرینه ایلك تماسده صوك درجه متأثر اوله‌جق قدر حساسدرلر ، بعض پك نادر قادین وجودلری واردرکه ، بو ایکی حساسیتی‌ده جامعدرلر ، ایشته بو کنج وجود بویله مستثنا ونادر وجودلردن ایدی ... حالبوکه نه قدر قادینلر واردرکه ، بوقزك پارماغمك تماسیله بوقدر متحسس اولان یرینه‌دیل ایله تماس ایدیلرده ینه بر شی طویمازلر ، طویسه‌لر بیله اوقدر قالین ، او قدر معطل ، او قدر اوزاق قالیرلرکه ، ویره‌جکلری ذوق‌ده او قدر قالین ، آله‌جقلری ذوق‌ده او قدر قالین اولور .

حالبوکه بو قیز بو خصوصده برنجی درجه‌ده بر حساسیته مالك اولدیغنی هر حالیله اثبات ایدییوردی؛ وبو حرص و شهوتمی اوقدر تزیید ایتدی که ، اوراده آچلمش کوکسنده ناز و عشوه ایله تبره‌ین مه‌لرینك

رقیق و ایکلی ایدی‌که ، کندمی منع ایده‌مدم ، المی اوزاتدم . او بوتجاوزی کوروب ایلك برحرکت عصمتله کوکسنی قاپامغه اوغراشیرکن ، الم نصلسه دها اشاغی‌یه قایمش بولوندی . وبوالمی وجودینك بوینجه باجاقلرینك ارەسنه قدر اوزاتدم . اوراده اینجه و ایپك کبی بر توی پیغینی‌کورنجه نه‌قدر سوندیکمی تعریف ایده‌م ؛ شوراده اعتراف ایده‌یم‌که ، بزم خانملرله معاشقه‌لرمده الك مشکل بر مسئله اونلرك بوتوی بر پیسلك ایمش کبی اوندن تطهر حقنده‌کی عناد و اصرارلریدر . بونك ایچون ، کندیسنی بو خصوصده ده کیفمه مطابق بولمقله نه قدر ممنون اولدم ! بو ممنونیتله الم کندیسنه تماس ایدر ایتمز وجودینك ناکهان کریلوب دیکیلدیکنی کورنجه ممنونیتمك نه قدر مزداد اولدیغنی تعریف ایده‌م ؛ او قدر حساس بروجودی واردی‌که دها ایلك تماسده ، باشی ارقه‌سنه دوریلدی ، اغزی آچلدی ، بیاض دیشلرله ، بونلرك ارەسندن رعشه‌دار دیلی کورونوندی ؛ کوزلری صوك درجه بر رخاوتله مستغرق شهوت قالدی. صاچلر ارقه‌یه دوشدی ، حالبوکه دها یالکز پارماغم تماس ایتمشدی .

نه راحت ... » دیه سویلنه‌رك كوزل دیشلرینی دنیانك اك لطیف ومتشكر تبسمی ایله بكا كوسترردی؛ پهنیوارك بعض قسملری رطوبتنی مص ایتدیكی وجوده ایجه یاپیشیوردی؛ اینجه باتستك اره‌سندن تنك رنكی خیال میال سچیلیوردی؛ وبن الملك التنده، منتظر نوازش طوران بوزنبق وجودك ویردیكی هیجان ارزو ایله تتره‌یوردم. اوایسه اطرافه باقه‌رق:

— یاربم، بونه كوزل او ... بن بوتون بوراده‌می قاله‌جغم؟

او زمان كندینی تكرار تأمین ایتدم‌كه، اولنجه‌یه قدر، بواوده، بن‌ده كندیسنك ایدم؛ اوزمان‌سونجندن كندینی غائب ایدرك وبو حركتیله كوستره‌جكی خزائنی شبهه ایتمه‌رك قوللرینی قالدیردی آچیویردی، بوینه صارلدی؛ اعتراف ایدرم‌كه، بوتر وتازه چیچك وجودك منظره‌سی بنی فنا حالده قامچیلادی؛ یانه یاقلاشه‌رق، اونی قوجاغمه آلدم؛ پهنیوارك آچیق قالمش اولان بر قسمندن، كوكسنك بر طرفنده بر محتشم كل كبی تتره‌ین بر تك ممه‌سی كورونیوردی، وبو ممه‌نك جلدی او قدر

اونی اوطه‌ده بر قاناپه‌یه اوطورته‌رق المله برر برر صویمق ایسته‌دم ؛ فقط اونك كرك معصومیتندن ، كرك چماشیرلرندن طولایی صیقلدیغنی كورنجه ، بو سویلن وبزه سعادت ویرن قادینی كندی المزله صویمق سعادتنی باشقه برکونه تأخیرایدرمك چكیلدم ، بانیونك حاضرلغیله مشغول اولدم ، صویك ایچنه یارم شیشه قولونیا دوكدم ، بولاندردم ، بانیونك یاننه بر صندالیه‌یه بر باتیست په‌نیوار ایله برقاچ حولی براقدم ، واونی یالكز براقوب چیقارکن « ایشته ! اورادە ایسته‌دیكك قدر صابون وسونكز وار ، ایسته‌دیكك كبی ییقان ، بن كیدیم چیقدیغك وقت لازم اولان اشیایی حاضرلایه‌یم ، واوطه‌یی براز دها ایصیتیم كه ، چیقنجه اوشومیسك ... » دیدم ، یالكز براقدم ؛ یاتاق اوطه‌سنده صوبه‌نك باشنه برقولتوق وبیاض قاشمیردن بر روب دوشامبر حاضرلادم ، قولتوغك اوكنه ایكی ترلك قویدم .

برچاریك صوكره ، كوچوك خانم توالت اوطه‌سندن هیجان و اطافله چیقه‌رق ، كوچوك خطوه‌جكلرله كلدی ، آتشك یاننه اوطوردی ؛ « اوخ نه كوزل ...

كوشه‌دن چارشـافلی برقادینك ظهور ایدوب تلاشلی بر یورویشله‌اوه توجه ایتدیکنی کوردم ، همان قپویه قوشدم، آچدم ، اونی قوللرمی آچه‌رق قارشـیلادم ؛ کندینی کمال لطافتله بکا تسلیم ایتدی ، طوتنجه طوغری اوطه‌یه سوق ایتدم . تیرتیر تتره‌یوردی ، بچه‌سـنی ، صوکزه چارشـافنی‌المله چیقاردم ؛ او بکا تلاشلی تلاشـلی نصل قورقه‌رق‌قاچدیغنی، یولده یالکز کلیرکن نه قدر قورقولر کچیردیکنی اکلاتیوردی ؛ نهایت سوزینی بتیردیکی وقت کندیسنه بانیوبی حاضرلاتدیغمی ، ایسـتر‌ـه کیروب بیقانه‌بیله‌جکنی سـویلدم ؛ اللرینی چیرپه‌رق « نه قدر سوه‌رم! » دیه سویندی؛ اوزمان تکرار قولندن‌طوته‌رق یاتاق اوطه‌سـنه سوق ایتدم ؛ یاتاق اوطه‌سندن بر قپو ایله کوچوك بر توالت اوطه‌سـنه کچیلردی‌که بانیوده بو اوطه‌نك برکوشه‌سنده ایدی ؛ المله یاتدیغم‌صوبه‌دن انتشار ایدن حرارت بوراسـنی غایت خوش صورتده تسخین ایتمشدی . وبوظریف‌قیز وجودینه باقه‌رق‌بوبکار اوینك یاتاق اوطه‌سنده بویله بر خیالك تحققنی‌بویوك بر سعادت اولمق اوزره تلقی ایتدم .

شبهه‌سز ، بو ذوقدن بنی منع ایدن شی ارزوسزلق دکلدی ، لکن بو قزجغز هنوز اون بش یاشنده بر چوجوق ، کندینی ویردیکنی بیلمکسزین اوکا تملك ایتمك بر حقیقی جنایت عد ایدیله‌جك قدر معصوم بر بر قیز ایدی ؛ و صوکره ، لطفاً بیلنسون‌که ، بن عشقك بتون اینجه‌لکلرینی ، الك نازك ذوقلرینی ، و ذوقك الك اینجه شهوتلرینی آیری آیری طاتمق ایسته‌ین بر آدم ؛ و معصومیت اویله بر چیچکدرکه ، ساقنده ممکن اولدیغی قدر فضله براقمق وقوپارلرسه بیله یاپراق یاپراق‌قوپارمق لازمدر ؛ بر غنچه بعضاً انکشاف ایچون بر هفته وقت ایستر .

او بر صباح ایرکندن قالقدم وسوقاغه چیقدم ؛ طوغری اویمه کیتدم ؛ بو بکار اوندہ بر خدمتجی قادین ایله برابر اوطوررردم؛ بوموده‌نك برکوشه‌سنده، صاحب طبیعت برآدم‌طرفندن ، بانیولرینه وارنجه‌یه قدر هر درلو لوازم استراحته ترتیب وانشا ایدلمش بر اوجکدی . اوکله یمکنی ایکی کشی ایچون تنبیه ایتدم ، بانیوبی حاضرلاتدم؛ ساعت درده یقین کوزلرم یولده قالمشدی‌که،

حرکتی تعیین و ایضاح ایتدم ؛ یارین صباح ایرکندن هیچ بر شی آلمغه لزوم کورمکسزین ، بورادن چیقوب دوغری بنم اومه کلمسنی تنبیه ایتدم ؛ اومی تعریف ایتدم ؛ و اونی تکرار اوپه‌رك کیدوب یاتوب اویویه‌رق راحت ایتمسنی و بوندن صوکره ، بن حیاتده بولوندقجه بر شیدن و کسه‌دن قورقامسنی ، کندیسنی دائما هرکسه وهرشیئه قارشی مدافعه ایده‌جکمی ایضاح ایتدم .

چکلدی کیتدی ، و اوکیم بیلیر اره صره حس ایتدیکی مبهم هیجانلرك الك شدتلیسنی حس ایتدیکی بو آدمك قوللرینك ارمسندن چیقوب کیده‌رك بلکه راحت اویقویه‌دالدیغی حالده شو فرصتك حیاتمده موجب اولهجغی تبدللره عطف ملاحظه ایدرك بن کیج وقته قدر بردرلو اویویه‌مادم . شبهه‌سز قارئلرم بنجون بوسعادتدن بوکیجه‌دن اعتباراً استفاده‌ده تأخری لازم کوردیکمی اکلامشلردر ؛ فقط قضارابر خانم شو سطرلری اوقویوب‌ده بونی مراق ایدرسه ، ارککلری وبو مسائلك غوامضنی چوق ایی بیلمدیکندن اوکا بومسئله حقنده کافی درجده ایضاحات ویرمکی بر وظیفه بیلیرم .

عشقك باشلانغجی کبی برشی ...

— نه حس ایدردیکز ؟

— تعریفی ممکن دکلکه ... بتون وجودمده بر رخاوت ، بعضاً رؤیالرمده حس ایتدیکم برسعادت ...

— ای اویاندیغکز وقت نه حس ایدردیکز ؟

— بتون وجودم خردو خاش قالیردی .

— ای بونی بلکز رؤیا کزده‌می حس ایدردیکز ؟

— یوق ، شمدی سز اوپرکن‌ده حس ایتدم .

— دیمك سزی اوپن ایلك ارکك بنم .

— اوت ، بابام‌ده‌اوپردی اما اوباشقه درلو ایدی .

— دیمك باکرسکز ...

— باکر نه دیمك ؟

بونی اویله بر صدا ایله سویلدیکه ، شبهه ایتمك ممکن دکلدی ؛ کندینی بکابو قدر کاملاً ترك وتسلیم ایدن بو معصومیته آجیدم ، دها طوغریسی حرمت ایتدم ؛ بکا اویله کلدیکه ، مالك اولدیغنه واقف اولدینی بوخزینهٔ طبیعتی برخرسز کبی کندیسندن آلمق برجنایت اوله‌جقدی . او زمان کندیسنه اتخاذی لازم کلن خطه

ودرین برسیله :— اوخ ، نه طاتلی !... دیدی .

— اوقدر طاتلیمی ، دیدم .

کوزلریله تصدیق ایتدی ، صوکره :— لکن یالکز سزك بوسه‌لرکز بوقدر طاتلی ! هرکس‌ده بویله‌می اوپر عجبا ؟

— بربرینی سونلر بویله اوپوشورلر ...

— دیمك سز بنی سوییورسکز ؟

— ایسته‌دیکم‌قدر سومیه‌رسه‌م‌ده سومك اوزره‌یم .

— بن‌ده ... بیلسه‌کز سز بنم دائما خوشمه کیدردیکز ... کندمی بیلدم بیله‌لی خوشلانه‌رق کوردیکم بکلردن بوی ایدیکز .

— اوخ ، نه قدر ممنونم .

— ای انسان بربرینی سونجه نه یاپار ؟

— شمدی اوپوشدیکمز کبی اوپوشورلر ...

— ای بوقدرجقمی ؟

— اوت .

— بوتحف ... بکا باشقه ارزولر حس‌ایدییورم‌کبی کلیرایدی . صانکه بو بوسه نه قدر ایی اولورسه‌اولسون،

او بکا کوچوکلکندن بحث ایدرکن بن اقشام اوستی المی او قدر شدتله ایتمش اولان. بمه‌لرینك تدور لطیفنی سوزه‌رك کندیسنی اوقدر کوچوك بولامایوردم؛ فقط او بونلری اکلاتیرکن بردن عقلمده او قدر کوزل بر تصور پیدا اولدیکه بو کوزل وجودله بر کیجه یرینه متمادیاً ذوقیاب اولمق بکا دها ممکن وقولای کوروندی؛ او بتون امید خلاصنی بنم لطفمه ، بنم معاونتمه تعلیق ایتدیکنی سویلرکن ، الله‌رینی اوزاتهرق استمداد وضعیتی آلمشدی ، بر حرکت ایتدم ، بوللر بوینمه دولاشمش بولوندی ؛ بن مرحمت ورعشه ایله : « نه دیمك ، سکا بوقدر فنامعامله‌لری روا کورن بو آدملرك یانندهبرکون دها طورمق مناسب دکلدر.» دیدم، تشکرله بتون بتون بوینمه صارلدی ، او زمان دوداقلرمی اوزاتدم ، تازه ونمناك دوداقلرینی بنم قوری دوداقلرمك اوستنه قویدی ، الله باشنی ارقه‌دن طوتهرق دوداقلرمی بر قاچ ثانیه دوداقلرینه تماس ایتدیردم . و دیلك اوجیله ، اقشامکی ذوقك تخطریله، تکراردیشلرینی ودیلنی اوقشادم؛ کوزلرینی یومدی ، بایغین بایغین باشنی ارقه‌یه دویره‌رك ، تتره‌ك

كيجه دوستم « الله راحتلق ويرسون ! » ديه بنى ياتاق اوطه‌مده يالكز براقنجه‌يه‌قدر نه‌ر چكديكمى تصور ايتمك مشكلدر ؛ برطرفدن بوزنبق وجودى دوشونيور ، كيجه تابصباح بو كنج وپر طراوت اون بش ياشنده‌كى وجودك ويره‌جكى اذواقى تصور ايدرك شمديدن مست و مستغرق قاليوردم . اوطه‌مده يالكز قالديغم زمان هركسك چكيلوب اويومسنى بكله‌مك ايجاب ايتدى ؛ ساعت بشه قدر انجق صبر ايده‌بيلدم ، بشه كلوب ده اوك هر طرفنده برسكوت عميق حكمران اولغه باشلادينى زمان قپويى آرالق ايتدم ، اونك قارشيده كوشه‌ده طوران بر صندالیه‌ده اوطورمقده اولديغنى كوردم ؛ بنى كورنجه اياغه قالقدى ، اشاريه شتاب ايتدى ؛ و اونى اوطه‌مه آلەرق قپويى كليدله‌ينجه ، بلنه صاريلەرق كتيردم ، قاناپه‌يه اوطورتدم . او زمان قونوشمغه باشلادق ، او بكا اوكسوزلك ايچنده كچن حيات سفيلنى اكلاتيوردى ؛ بو اوده چكديكى قهرلرى ، ظالم و فنا يوركلى اولان اوك خانملرندن يديكى دايا‌قلرى ايضاح ايدرك بو عذابلردن قورتولمقدن باشقه بر املى بولونمديغنى بيلديريوردى ؛

دنیاده اویله قادینلر واردرکه، طبیعتدن کندیلرینه تماس ایدیلر ایدلز تحریك شهوت ایتمك سحر وقوتی اخذ ایتمشلردر. مع هذا کندینی ایچه چکدرك صاچلرندن وکوزلرندن اوپمکه باشلامشدم. اوقدر پر آتش وجانلی اولان بو کنج قیز وجودینك تماس سکریله اوقدر متهیج ایدم. اوقدر تتره یوردم که، هرشیئی اونوتهرق کندینی مندرك اوزرینه آتمجه هر شئی یاپمغه پك میال ایدم؛ او ایسه، اولا متحیر ایکن، صوکره درین برمنونیتله بکا باقدی؛ دنیایه کلدیکنك سبینی آکلامش کبی ایدی، ممسنك اوجنی اوقشایان اللرمك آلتنده بونلرك دیکلدیکنی، کوزلرك درعقب سیاه بر خلقه ایله چورلدیکنی. دوداقلرك تتره دیکنی فرق ایتمشدم؛ صاچندن صوکره، بر المله بلندن طوتوب کندیمه دها چکدرك دوداقلرینی ایسته دم، واونك بر معصومیت شوخانه ایله اوزانان دوداقلرینی دوداقلرمله اوپرکن، دیلمله بونلری آچهرق، دیلی ضبط ایتدم، برثانیه برغنچه لطافت وذوقنی ویرن بو مینی مینی دیلی امدم ... صوکره، کوزلرك بایغینلغندن کافی درجه ده موافقتندن امین اولهرق: «بوکیجه، اولمازمی ملکم!» دیدم؛ وبراقدم، باشنی صاللایهرق، چیقدی کیتدی...

تردد ايديبوردم . ديركن قهوه كتيردى ، و بن فنجانى آلديغم وقت مألوف اولديغى اوكسوزلكنك عجزيله محاط اولهرق صوبهنك ياننده اياقده طورمغه باشلادى ؛ اوطورمسنى رجا ايتدم ، آلشمديغى بويله بر معاملهٔ نزاكته صوك درجه منتدار اولديغنى كوسترر درين و متحير بر نظرله باقدى . آه بوقيز اوقدر خوشمه كيديبوردى كه ، ترددم تقرر ايدركبى ايدى ، وبوقراسزلق ايچنده قهوه مى ايچوب ده ويرديكم قرارك هيجانيله بنى دلى ايدن ، بتون كائناتى بر رقص جنون ايچنده صاللايان تصورلرله خراب اولهرق بوش فنجانى كوستريكم زمان الم تتره يور ، وجودم صارصيليوردى .

فنجانى اوزاتدم ، ايكى آدم آتدى ، واو بنه هر وقتكى معنالى نظريله روحمك اعماقنه باقهرق فنجانى آلمق ايچون النى اوزاتديغى وقت ، كوزلرم قارارمش اولديغى حالده اللرينى طوتدم ، وكنديمه چكدرك ، دوداقلرمله ياناقلرينه تماس ايتمك ايسته دم ، فقط قضاراً الك تماس ايتديكى مهسى اوقدر صلابت والستيكيتله المى ايتدى كه ، حيرت ايتدم . يالكز بوتماسله بتون وجودم صارصلمشدى ؛

شیدا ، بتون موجودیتم بو وجود پر شباب و پر احتراصك حاکمی اولمق فیرطینه‌لریله آلودهٔ رعد وبرق اوله‌رق، فقط یالکز اوزاقدن اوزون و معنالی نظرلرله باقیشه‌رق ، آیرلمشدق ...

بوکون ، او هزیمت الیمه‌نك ، وحه ویردیکی مرارت حرمان ایله مضطرب ایکن قارشومه ینه اوزنبق لطافتی ایله چیقوب، او پروعد ودعوت نظرلرله باقمغه باشلاینجه باشقه بر قادینك ویردیکی انتقام فکرینی دیکرندن چیقارمق املنه مغلوب اولدم ؛ بنی اوطه‌ده یالکز براقوب طیشاری چیقدینی زمان شبهه‌سز معصوم اولان بوقیز وجودینك روحنده‌کی احتیاج عشق ووجودینك احتراصی ایله نه‌مشکل مجادله‌لر مشغول اولدیغنی، وبوپز وعدودعوت نظرلرك بو مجادله‌لردن شکایتدن باشقه برشی اولمدیغنی ، ایلك دعوته پر خواهش شتاب ایده‌جکنی دوشونیوردم . کیجه صباحلره قدر شبهه‌سز هیچ بر وقت قابل اولمیه‌جق اولان درین خواهش دراغوشلرله بیتاب و منکسر قالدیغنی دوشونه‌رك بیك قرارسزلق ایچنده ، شو اون بش یاشنده‌کی کنج قیزی اغفالك مصیب اولوب اولمیه‌جغنده

طانیدیغم ایچون ، اون کون اول عینی دوستمك اونده بر دها قالدیغم وقت ، بندن قاچیرمغه لزوم کورمشلردی. زوالی قیزجغزه خدمتجیلك ایتدیردکلرندن بلکده بوحرکته جواز ویرمشلردی . فقط بوقیزك اینجه بر وجود اوزرنده اوقدر لطیف و پر معنای شوخی بر چهره‌سی وار ایدی‌که ، ساقلك اوستنده ابیضیت باکرانه‌سی ایله کمال احتشامله صالنان بر زنبقده بو لطافت بلکه بولنه‌ماز . صوکره ، بو معصوم اولدیغندن شبهه ایدیله‌میه‌جك اولان قیزك نظرلری اوقدر پر وعد و پر خواهش ایدی‌که ، بر هفته اولکی زیارتمده ، خوابیده روحمی درین بر صدمهٔ شهوت و اشتیاق ایله صارصمشدی ؛ صوکره ، ارقه‌سنده بلوزك کوکسی ، ممه‌لرك حذاسنه کلن جهتی اوقدر جالب نظر و اشتها برتدور ، اوقدر لطیف بر ترسم اظهار ایدییوردی ، یوررکن ، بویوك ایکی قریزانته‌م شکلیله کوکسنی احاطه‌ایتمش اولان ایکی اینجی ممه اوقدر مستانه صالالنیوردی‌که بر آنده بو تازه ، نرم و زنبق وجودك مستیء وصالیله مسهوف ، بوغنجه دوداقلرك رنك و بوی دعوتیله

ارکلکلردن بوقدر تنفرك سبی نه اوله بیلردی ؟ اوزمان فکرمده برشمشك پیدا اولدی. دیمك ، دیك بواوقدر لطیف ودلبر وجودلی خانمده « اونلردن » بری ایدی ، اویله‌می؟ وبوقدرخشونت ایله رد ایدیلن عشقمك قابل دکل بر دها قبول ایدلیه‌جکنی دوشونه‌رك ، بو خانم وجودندن آلنمسی قابل اولان ذوق بی بدل ایچون متحسرانه آه ایدییوردم .

بویأسك تحت تضییقنده بوکیجه بکار اوطه‌مه کیدوب کندیکندیمه الملریمه تسلیم روح ایتمکه جسارت ایده‌میه‌رك دوستلرمدن برینه مسافرته گیتدم . ساعت اونبرچق وار ایدی ، قپویی چالدم ؛ قارشومه دوستمك اقرباسندن اولان بر کنج قیز چیقدی ؛ وبردن وجودیمی تنوبر ایدن بو کنج وکوزل قیز وجودینك مسحوری اوله‌رق ایچری کیردم ؛ دوستم هنوز قلمندن کله‌مشدی؛ بو کنج قیز بر چوق سنه اول متورماً اونن والده‌سندن صوکره پدرینك‌ده ناکهان وفاتیله کاملاً اوکسوز قالمش ، ومجبوریت الیمه ایله الك یقین اقربالرندن اولان دوستمك اوینه التجایه مضطر قالمشدی؛ وکندیسنی چوجوقلغندنبری

بك افندی ،

سزی شو مکتوبمله مأیوس ایتدیکمه چوق اسف ایدهرم ؛ حقمده کوستردیککز مربوطیت ومحبته چوق منتدار اولمقله برابر ، اره مزده هیچ بر رابطه نك احتمالی اولمدیغنی بیان ایدهرم ؛ چونکه ارکلکدن اوقدر متنفرم که سزك کبی مستثنالرینی بیله قبول ایدهم . عفو می شو کوستردیکم خلوص ایله قازانه جغمه امینم .

وداع وحرمت .

غیر مأمول اوله رق باشنه شدتلی برکرز یین برآدم بنم شوانده کی حالمدن بیك کره دها اییدی ؛ اوقدر سرسم اولمشدم که ، کوزلرم قارارمش ، باشم دونمکه باشلامش ، تکرار تکرار اوقودیغم مکتوبمك هرجمله سی ، هر کلمه سی کوزمك اوکنده رقص ایتمکده ایدی . تمام ایشی قوامنه کتیردم عد ایدرکن ، بردن بوقدر شاهدی اولدیغم نفاست ولطافتدن کاملاً وکلیاً محروم قالدیغمی کورمك بنی اوقدر محو ایتمشدی که زبون وخراب ایدم .

بوحالده ، منهزماً ، یوله دوزلدم . ارکلکدن اوقدر منتفرم که ، دیوردی ، سزك کبی مستثنالری بیله ...

ایتمش، اوقدر املبخش اولمش اولان بوتازه ولطیف خانم وجودینك ما تمنی شمدیدن طوتمغه حاضرلانیوردم. فقط، وقت کمال هیجانله بکلنه‌رك کلوب ده، کچمك اوزره ایکن، قارشیدن ظهور ایدن برعربه‌ده کندیسنی طانیدیغم وقت نصل مسعود و پرخلجان قالدیغمی تعریف ایتمك ممکن دکلدر. دیمك، دیمك که ارتق هرشی یولنه کیرمشدی... اوخ، دیمك ارتق اوکمده بر بهار عشق وغرام آچیله‌جقدی...

فقط ایلك برتجربه اولمق اوزره بن یالکز کورمکله قناعته حاضرایکن غایت تنها اولان بوراده عربه اوکمدن کچرکن، خانمك چانطه‌سنی آچوب برکاغد چیقاردیغنی کورنجه تکرار مست وبختیار اوله‌رق، ایکی آدیم آتدم؛ عربه‌جی یه کوسترمیه‌رك مکتوبی، عربه‌نك ارقه‌سندن باشنك اوستنه قدر قالدیردی؛ همان شتاب ایتدم، اوزانه‌رق متبسمانه مکتوبی الله تسلیم ایتدی. آه یارب، بونه قدر نفیس، نه‌قدر مشعشع برحسن مستثنا ایدی!...

عربه اوزاقلاشدی، مکتوب بیاض کتن کاغددن اوزونجه بر ظرف ایچنده ایدی، همان آچدم، ونشر ایتدیکی مشام روحی تلطیف ایدن بوی مخمورله مست اوله‌رق کاغدی چیقاردم، و اوقودم:

الحاصل ، قیصه کسه‌یم ، وحکایه‌مه عودت ایده‌یم ، پراشتیاق وتمنی برمکتوب کوندردم ، جواب یوق! ایکنجی مکتوبی کوندردم ، ینه جواب یوق ! اوچنجی مکتوبی کوندردم ، بوصوك مکتوب صوك درجة برحرارت آمرانه وبر پرستش متحکمانه ایله یازلمشدی ، ونهایتده ایکی اوچ سطرده بر موعد ملاقات تعیین ایدلمشدی ؛ بویله برخانمی دها بدایتده توحیش ایده‌جك صورتده دها ایلك حمله‌ده کوروشمك اوزره دکل ، فقط مثلا فلان یردن فلان ساعتده کچرسه امید وسعادت بخش ایده‌جکنی بیان ایدر بر یولده تعیین ایتدیکم بوموعد ملاقاته قلبم چارپه چارپه کیدرکن کورسه یدیکز بکا آجیردیکز . چونکه نهایتده شکل وجودیله او قدر نظرحرصمی تحریك ایتمش اولان برقادیندن محروم قالمق احتمالی پك غالبدی ؛ بوصوك تجربه ایدی ، زیرا اوچ مکتوبه ، هم یالکز بنم یازه بیله‌جکم قدر آتشین ومؤثر مکتوبه جواب ویرمین ، واوچنجی مکتوبده رجا ایدیلن بویله بر حرکتدن اجتناب ایدن بر قادیندن برشی آلنه‌میه‌جغی محققدی . وبر هفته‌دنبری بنی اوقدر مشغول

کلمشدم . آه بیلسه‌کز ، او شمندوفرك طاشیدیغی قادین وجودلری ایچنده او قدر نفیس ، او قدر مطنطنلری واردرکه ، بنم کبی حیاتی عشق وشهوته حصر ووقف ایتمش ، حسن‌ولطافته مفتون ارکلر ایچون جنت بخش برتخیل‌سکروغرام ویره‌بیلیرلر ...

بن اکثریا کوردیکم کوشکلره باقارکن بوپنجره‌لرك ارقه‌سنده صرف حیات ایدن کوزل و مستثنا قادین وجودلرینی دوشونور،واونلرك بزدن وبزم کندیلرندن اوزاق‌کچردیکمز حیاتمزه نه‌قدر تألم ایدرم... ایشته بحث ایتمك ایسته‌دیکم بوکنج خانمه اك اولا حیدر پاشا واپورنده راست کلمش ، و غایهٔ خیاله توافق شکلیسیله بنده برامل شدید تملك پیدا اولدیغنی حس ایتمشدم . وبرقادین حقنده بنده بوقدر شدید برامل پیدا اولدیمی، اوقادین ایچون ارتق سلامت امکانی قالمامش دیمکدر . دیه‌بیلرم‌که بتون استانبولده ، قادینلری بنم قدر آتش و التهاب‌ایله تعزیز ایدن ، وتعزیز ایتدیکی قادینه وصول ایچون بنم کبی حیاتی بلا تردد بذل و ایثاره قادر باشقه بر آدم بولونه‌ماز . وتعقیم‌اوقدر مصر،اوقدر معنددر ،

بعضاً ، بو تماشای خیالینك اوقدر مغلوبی اولورم که ، همان اغزمك التـده منتظر نوازش طوریبورمش ، وکرچکدن اونك بوی مسکر شهوتنی مص وتنسم ایتمك قابلمش کبی وجودمده برشتاب مهیب حس ایدرم . فقط هیهات ، بو خیـال لطف ولطافته اصل محتـاج اولدیغم بو ثانیه‌ده . اوندن محروم اولدیغمی، بر حقیقت رنك وذوقی ویررکن ، بو سـعادتك بر خیالدن باشقه بر شی اولمدیغنی ، وبنم یرینه بو وجود دلبرك بو سـعادتلری باشقه‌برآدمه بخش وایثاره محکوم اولدیغنی دوشونورم ؛ وایکیزکده بوسببدن محروم‌قالدیغمزاذواق سماویه‌ایچون درین برماتم طوتارم ...

ایشـته اونی‌ده الك اولا بویله بر تخیل شهوت ایله تصـور ایتمش ، فقط کندیسنی شـکل تلبس وآهنك مشـواری ایله او قدر شوخ ، او قدر لرزان احتراص بولمشـدم‌که ، تکرار تصادف احتمالنی آرامشـدم . بزم حیاتمزده قادینلره‌الك چوق نره‌ده راست کلنیر؟یاواپورلرده، یاکوپریده ، یا شمندوفرلرده دکلمی ؟ بو کنج،شوخ‌ودلبر خانمه الك اولا حیدر پاشا واپورندن چیقارکن راسـت

برزنبقك حكايه‌سى

بيلمم هركس‌ده بنم كيميدر ؛ خوشمه كيدن بر قادين كورر كورمز . اوفاق بر جهد و تصورله ، اونك وجودينى چيلاق اوله‌رق كوزمك اوكنه كتيره‌بيلرم ؛ وبو منظرهٔ لطافت حضورنده ، بو وجودك‌اك نظرنواز، اك ارزو انكيز قسملرينى كمال ذوق وشهوتله ساعتلرجه سير و تماشايه دالارم . بالخاصه نظرمده اولانجه حشمت وسلطنتيله تجسم ايدن نقطه‌لر ، كوكسنك تدور سيمينى ، قالچه‌لرينك شكل دلفريبى ، و ، آه تتره‌مه‌دن يازميورم ، و شكوفهٔ نسويتيدر . بو شكوفه‌نك خيالاً بيله اولسون قارشيسندن ، نظرى تزيين ايدن شكل معصومى قدر سيرينه طويولماز باشقه بر شى وارميدر ؟ باخصوص ، اوستنى برتاج محتشم وغرا كبى ، رنكين واملتواز توپلر تزيين ايدرسه ...

شبهه‌می ایدییورسك نانکور ! اودلیك اولماسه‌یدی، بوکون نه سن ، نه‌ده بن‌بو دنیاده موجود اولیه‌جقدق ، او اولماسه‌یدی ، دنیاده هیچ برشی اولمایه‌جقدی ؛ حتی دنیا اولیه‌جقدی ؛ هیچ ، هیچ برشی ، نه چالشمق ، نه ترقی ، نه مدنیت ، حتی نه‌ده حیات اولیه‌جقدی ...

برچیچك که حیات وکائنات اونکله وجود بولمش ، اونکله بقایاب اولیور ، و اونکله دائم اوله‌جقدر ؛ باشقه هـانکی قوت مطلقه واردرکه ، بوقدر مهم و مهیب بر بر صورتده ماضی‌یه واستقباله عائد وجاری اوله‌بیلسون ؟ سـبب موجودیت عوالم اولان بو جلیل و محتشم قوتك حضورنده ، عاجز و زبون قالمیان برفرد کورلمشمیدر ؟ قرالرله ، چوپچیلرك حضورنده مساوی اولدیغی بویکانه قوت ، ذوق بی بدلی ایله‌وجودلرمزی مسـت و بیهوش ایدن بوچیچکدن باشقه برشیدنمی نبعان ایدر ؟

او حالده ، مثلا لینج مسـئله‌سنی یاخود ناظرلرك سیاحتی موضوع بحث ایدن مسـکین محررلری حقلی اوله‌رق استخفاف ایدرك ، هیچ بریسنك بنم قدر مهم ومهیب برمسئله‌دن بحثه جسارت‌ایده‌مدکلرینی مع الاغتراز اعلان ایتمك ایجاب ایتمزمی !

ناپولیونك « دنیایر یووارلاقدرکه باشقه بریووارلاق اوزرنده دونر،» دیدیکی وبودیکر یووارلاقدن پاره‌یی قصد ایتدیکی مشهوردر؛ حالبوکه، بوقدرمهم برمسئله‌ده بو قدر فاحش بر خطایه مساعده اولنه‌ماز ؛ اوت ، شبهه‌سز ، دنیایر یووارلاقدر ، فقط ناپولیونك ادعاسی کبی ، دیکر بر یووارلاق اوزرنده دکل ، انجق بر دلیك اوزرنده دونرکه ، بودلیك‌ده سبب خلقت جهان عد اولنمغه شایان اولان شی ، یعنی قادینلرك اك دلسوز و نوشین آلت شهوتلری اولان بوامثالسز، لطیف چیچکدر .

اوت ، شبهه‌سز ، بوآلتك اك چوق بکزه‌دیکی شی چیچکدر ؛ اونك ده طبقی چیچکلر کبی ، کاسی ، وریقه‌لری واردر ؛ اونك ده ، طبقی چیچکلر کبی ، رایحه‌سی، و حتی اربابنجه هیچ برچیچکك رایحه‌سنه فدا اولنه‌میه‌جق قدر لذیذ ومستی بخش بر بوی‌شوخی واردر؛ وشبهه یوقدرکه ، شرق وغربده ، هنده وچینده ، حتی پاره‌نك نه اولدیغندن خبردار اولمیان افریقاقبائل وحشیه‌سی نزدنده بیله دنیاده سبب یکانهٔ حیات عد اولنه‌جق یکانه شی ، بو چیچك ، قادینلرك بوشهوت چیچکی ، یعنی بو یومشاق اولدیغی قدر ذوق بخش دلیکلریدر ...

بویوك آنلرمزك تعبیرنجه « یارین اخرتده » جناب حق طرفندن بزه « دنیاده نه یاپدیکز ؟ » دیه برسؤال وارد اولسه نه جواب ویره‌بیلرز ؟ طبیعی بر چوقلرمز « چالشدم ، یه‌دم ، ایچدم واویودم ! » سوزلرندن باشقه برشی سویلیه‌مز ؛ اوزمان خالقك بو آدملره « واه واه ، یازق ایتمشسك ، بیهوده یاشامشسك ! » دییه‌جکنه شبهه اولمسون . کیم که « سودم و سولدم ! » دییه بیلرسه ایشته اوشایان تبریکدر ؛ چونکه انجق او آدم حیاتی حقیله اکلامش ، نیچون دنیایه کلدیکنی تقدیر ایده‌رك یالکز اویاشامشدر !

ایشته بوکتابی بتون بویله آدملر ایچون یازدیغمی اعتراف ایده‌رم ؛ یوقسه ، نه‌کنج قیزلر ، نه عائله والده‌لری ، نه‌ده قادینلر قدرعصمت متوحشه ومتعصبانه صاحبی اولانلر ایچون یازمه‌دم ؛ واونلره شمدیدن خبر ویریرم وتوصیه ایده‌رم که ، شاید یاکلشلقله بوکتاب الرینه کچرسه ، صاقین اوقومسونلر ... وشوراسی‌ده معلوم اولق لازمدرکه ، بو اخطاره رغماً اوقویه‌جق قدر متجسس اولانلرك شکایته‌ده هیچ برحقی اولاماز .

قطره‌سنی‌ده بوشالتمش اولدیغندن سکوت ایده‌رك بزی لذتله اوقونه‌جق کوزل اثرلردن محروم ایتدکلری شو موسمده معطل قالمش دماغلر ایچون برانشراح ومسنی بخش ایده‌جك بویله بر اثره احتیاج محققدر . ایشته بن بواحتیاجی حس ایتدیکم ایچون بواثری تحریره جسارت ایتدم ...

مساعده‌کزله بواحتیاجی اوقدر مشروع، اوقدرمحق ومتحکم بولیورم‌که ، بونك اوکنده باشقه هیچ برقوت تحکم ایده‌مز ؛ اوت ، اخلاق وآداب دنیلن ویالکز هر کسه قارشی استعمال ایدیلوب تحکم ایدلمك ایچون ایجاد ایدلمش اولدیغنده شبهه اولمیان اویدورمه دوزمه بتون شیلر بواحتیاج قطعیٔ بشریتك حضورنده یالکز سر فرویه مجبوردرلر ...

ایشته بونك ایچوندرکه ، بعض اخلاق متعصبلرینك توبیخلرینی عادی برریاکارلق عد ایتمکه دها میالم ، چونکه بتون بو آدملر کندی خصوصیتلرنده ، هرکسك ایچنده علیهنده بولندقلری شیلرك اك رذیلنی ارتکاب ایتمکدن اوزاق دکلدرلر ...

باشلامادن اول

سزه مطالعه‌سی هیچ براثر ادبینك ویره‌میه‌جکی قدر ذوقبخش بر حکایه یازمق ایسته‌یورم ؛ بر حکایه که ، اوقورکن صوك درجه‌ده متحسس اوله‌جقسکز ؛ روحکزی باشلار باشلاماز درین برذوق ولذتله ضبط واحاطه ایده‌رك صوك سطرینه قدرخلجانلر، اختلاجلر، حتی، اوت ، حتی، تشنجلر ایچنده براقه‌جق شوخ‌وشن بر حکایه‌جك ...

قارئلرك هر راست کلدکلری غزته‌ده قابینه ، مجلس مبعوثان ، اتحاد وترقی‌یه دائر بیتمز توکنمز بحثلر کوره‌رك روحنه بونلری اوقومقدن درین بر غنا کلش اولدیغی، ادیبلرمزك کیمیسی النه کچیردیکی موقع ، کیمیسی تأسیس ایتدیکی غزته ایچون، کیمیسی ایسه خزینهٔ بلاغتك صوك

بر زنبقك حكايه‌سی

محرری

[redacted] Rauf.

هر كتابجيده بولنور